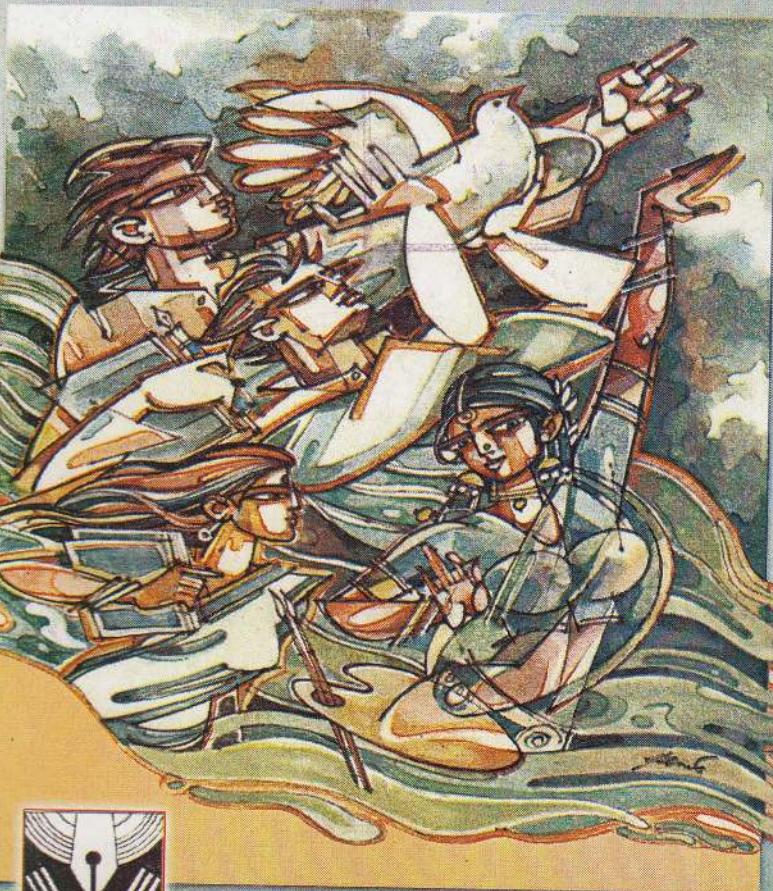

குறிப்பு

கலை ஒகெக்கிய சூருதினங்கள் ஏடு
இறு - ஆவணி 2007

50/-

சஜா ரெக்ஸ்

*திருமண பட்டுச் சாறிவகைகள் *அலங்கரப் பொருட்கள்
 *சோனிஸ் *சேட்
 *கடிதார் *உரவுசர்
 *ஸ்கேட் & பிளவுஸ் *பேரி கூட்
 *சிறுவர் சிறுமியருக்கு ஏற்ற ரெடிமேற் ஆடைகள்.
 யாவற்றையும் ஒரே இடத்தில் தெரிவி செய்ய இன்றே
 விழுயம் செய்யுங்கள்.

-சஜா ரெக்ஸ்-

இல: 34 நவீன சந்தை உட்புறம்

தூஞசீ வீழ்யோ சென்றார்

★ வீழ்யா. ஒழுதோ CD மூலம் இறக்கொடியும்
 செய்து கொடுக்கப்படும்

★ புதிய பழைய பாடவுகள் CDயில் இருந்து
 நெரடியாக பதிவு செய்து தரப்படும்.

★ பழைய. புதிய படங்கள் மற்றும் நட்சத்திரகளை
 நிகழ்வுகள். என்பன CD கொப்பிகள் மூலம்
 வாடகைக்கு மிடப்படும்

சாவகச்சோ வீதி,
 புலோவி, யந்திகை.

ஜீவநதி

ஜீவநதி

புதி 01 கிளை 01

பிரதம ஆசிரியர்கள் :

சீன்னராஜா விமலன்
 கலாமனி பரணீதரன்

நிருவாக ஆசிரியர்:

துரைராஜா கிராஜவேல்

ஆலோசகர் குழு:

திரு.தெய்யியான்
 திரு.குப்பிளான் ஐ.சண்முகலிங்கம்
 திரு.க.நடராஜா

தொடர்புகளுக்கு :

கலை அகம்
 சாமணந்தரை ஓலடிப்பிள்ளையார்விதி
 அல்வாய்.

தொலைபேசி : 0775991949
 0776991015

E.mail : jeevanathi@yahoo.com.

Web : WWW.Jeevanathi.Com

பதிப்புரிமை: கலை அகம் வெளியீடு

கிச்சஞ்சீகையில் கிடம்பிழும் அனைத்து
 ஆக்கங்களின் கருத்துக்களுக்கும்
 அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களே பொறுப்
 புடையவர்கள். பிரகரத்திற்கு ஏற்றுக்
 கொள் எப் படும் படைப்புகளைச்
 செவ்வையைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமை
 உண்டு.

ஆசிரியர்

உதியூல்லின்...

கவிதைகள்

அஜந்தகுமார்	-06
மேமன் கவி	-07
வேல்நந்தன்	-12
சோ.ப	-13
ஃப்.வேல்	-18
சீன்னராஜன்	-26
விமலன்	-39

கட்டுரைகள்

மனோன்மை சண்முகதாஸ்	-03
செ.கிருஷ்ணராஜா	-08
கி.நடராஜா	-14
பொக்கர் எம்.கே.முருகானந்தன்	-15
செ.சேதுராஜா	-27
க.திலகநாதன்	-40

நேர்காலம்

சௌப்பகை மூழியான்	-21
------------------	-----

சிறுகதூகள்

குப்பிளான் ஐ.சண்முகனின்	-18
தென்ஸியானின்	-31
நூல் மதியுடை	-44

அட்டைப்படம் : ரமணி

ஜீவந்தி

(கலை இலக்கிய கிருதிங்கள் கிடை)

அறிஞர் தம் இதய ஒடை ஆழார்

தன்னை மொண்டு செறிதரும் மக்கள்

எண்ணாம் செழித்திட ஊற்றி ஊற்றி

புதியதோர் உவகம் செய்வோம்.

- பாரதிதாசன் -

பிரவாக்க்கும் ஜீவந்தி

கலை இலக்கிய ஆர்வலர்களின் அவைக்கு விருந்தாகவும் படைப்பாளிகளின் ஆக்கச் சிந்தனைகளுக்கு வடிகாலாகவும் பல்லேவரு கலைகளின் வெளிப்பாடாகவும் ஜீவந்தி ஊற்றியூடுக்கின்றது. இக்கட்டான் ஒரு கால கட்டத்தில், பல சிரமங்களுக்கு மத்தியிலும் இருந்திங்கள் இதழாக ஜீவந்தி பிரவாகிக்க எம்மாலான சகல முயற்சிகளையும் முன்னிடுப்பதேன இளைஞர்களாகிய நாம் இச்சந்தாப்பத்தில் திசைக்கறுபம் பூண்டுள்ளோம்.

சிறு சஞ்சிகைகளை வெளிக்கொண்டவதிலுள்ள சவால்களை உணர்ந்த நிலையிலேயே ஜீவந்தி வெளிவருகின்றது. பல்லேவரு உள் நெருக்கீடுகளுக்கு மத்தியிலும் கூட வாசிப்பு ஆர்வம் குன்றாத காரணத்தினால் கொழும்பிலிருந்து கொண்டுவரப்படும் தமிழ்நாட்டுச் சஞ்சிகைகளை அதிகவிலை கொடுத்து வாங்கும் எமது வாசகர்களின் நிலைகண்டு 'யாழ்ப்பாணத்திலிருந்தே ஒரு சஞ்சிகையை வெளிக் கொண்டநாலென்ன?' என்று சிந்தித்தோம். அதன் வெளிப்பாடே 'ஜீவந்தி'.

இச்சஞ்சிகை குறுகிய சில வரம்புகளுக்குள் தன்னைக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்ளாது இந்நாட்டின் அனைத்து இலக்கிய நெஞ்சங்களையும் தன்னுடன் இணைத்துக் கொள்ளும். சகலபாகங்களுக்கும் இச்சஞ்சிகையினை விநியோகம் செய்வதற்கான முயற்சிகளையும் நாம் மேற்கொண்டுள்ளோம்.

இச்சஞ்சிகையில் இந்நாட்டின் பல பாகங்களிலும் வாழும் பல முத்த எழுத்தாளர்களின் ஏத்துழைப்பெற்று ஆக்கங்களை இடம் பெறசெய்துள்ளோம். அட்டைப்பட ஓவியத்தை ஓவியர் ரமணி வரைந்து தந்துள்ளா.

ஜீவந்தியைத் தொடர்ந்து ஊற்றியூடுக்க வைப்பதிலுள்ள சிக்கல்களை நாம் உணர்கின்றோம். ஆயினும், படைப்பாளிகளின் நல்லாதரவும் விளம்பரதாரர்களின் அனுசரணையும் வாசகர்களின் ஆக்க பூர்வமான ஆதரவும், விமர்சனங்களும் தொடர்ந்து மாக்குக்கிடைக்கும் பட்சத்தில் எமக்குவரும் சவால்களை நாம் வெற்றி கொள்வோம். மாக்கு புத்துயின்பும் புதுத்தும்பும் வழங்கும் ஆலோசகர்களாக எழுத்தாளர் தெணியான், எழுத்தாளர் குப்பிளான் ஜூசன்முகலிங்கம், தமிழ் வல்ல ஆசான் திரு.கி.நடராஜா ஆகியோர் இருந்து வருகின்றனர். கணினி வடிவமைப்பு செய்து அச்சப்பதிப்புச் செய்த திரு. மு.சுந்தரவிங்கம் அவர்களின் பங்கும் இச்சஞ்சிகை வெளியீடில் காத்திரமானது.

இச்சஞ்சிகை பற்றிய உங்கள் ஆலோசனைகளும் விமர்சனங்களும் தரமான படைப்புகளும் வரவேற்கப்படுகின்றன.

- ஆசிரியர்கள் -

இலக்கியக் கல்வி எதற்காக?

கலாநிதி மனோன்மனி சன்முகதாஸ்

இன்று உலகில் பேசப்படும் மொழிகளில் தமிழ்மொழி தனிச்சிறப்புப் பெற்று விளங்குகிறது. செம்மொழிகளுள் ஒன்றாகக் கணிக்கப்பட்டுள்ளது. நீண்டகால வரலாற்றையும் இலக்கிய வளத்தையும் கொண்டதாக விளங்குகிறது. ஏறக்குறைய இரண்டாயிரம் ஆண்டுக்கு முந்பட பாரம்பரியமுடைய மொழியாக இன்கானப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய சிறப்பு பெற்ற தமிழ் மொழியிலே எழுந்த செந்தெறி காட்டும் இலக்கியங்களை நாம் ஏன் கறக் வேண்டும்? என்ற கேள்வியும் இன்று எழுந்துள்ளது. இதற்கான தெளிவான மறுமொழியைக் கூறும் பணியே இச்சிறு கட்டுரையின் இலக்ககாகும்.

குறிப்பாக இளந்தலைமுறையினர் இலக்கியக்கல்வி பற்றிய போதிய விளக்கமின்மையால் அதனை வெறுத்து ஒதுக்கவும் முற்படுகின்றனர். பழந்தமிழ்க் கலவிதைகளை சுவைக்கவும் நயக்கவும் அவர்களுக்கு ஓர் ஆற்றுப்படுத்துகை தேவை. இலக்கியம் எந்த மொழியில் எழுதப்பட்டாலும் ஓர் இலக்குடனே எழுதப்படுகிறது. மேலும், அது காலத்தைப் பிரதிபலித்துக் காட்டும் கண்ணாடியாகவும் அமைகிறது. குறிப்பாகத் தமிழிலக்கியம் மக்கள் வாழ்வியலைத் தெளிவாக விளக்கிக் காட்டும் பண்புடையது. பழந்தமிழ் இலக்கியம் செய்யுள் வடிவில் எழுந்து வாய்மொழியாகப் பேணப்பட்டு வந்த எமது 'முதுசொம்' ஆகும். இம் முதுசொத்தைக் கையளிப்புச் செய்யும் தலைமுறைக் கடமையை நாம் மறந்து விடக்கூடாது.

விஞ்ஞானத்தின் விந்தையிலே மூழ்கிக் கிடக்கும் இளந்தலைமுறையினரை இலக்கியப் பயிற்சிக் களமொன்றில் ஈடுபாடு கொள்ளச் செய்ய வேண்டும். அதற்கெனச் சில சிறப்பு வெளியிடுகள் தேவை. வாசிப்புப் பழக்கத்தை முன்னிறுத்தி இலக்கிய நயங்களும் நூல்களையும் சிறப்புக்கட்டுரைகளையும் வெளியிடவேண்டும். அவற்றினாடாக அவர்களுக்கு இலக்கியக் கல்வியின் தேவையையும் உணர்த்த முடியும். இந்த முயற்சியின் உருவாக இக்கட்டுரை எழுத்துருப் பெற்றுள்ளது.

'சங்க இலக்கியம்' என்ற தொகுப்பு நூல்களில் 'குறுந்தொகை'யும் ஒன்று. குறுகிய அடியைவு கொண்ட டி.டி.டல்களின் தொகுப்பு நூலாகையால் 'குறுந்தொகை' எனப் பெயர் பெற்றது. அதில் ஒரு பாடல் மனித வாழ்வியலின் நயத்தக்க நாகரிகத்தை தெளிவாக்காட்சிப்படுத்தியுள்ளது. பாடலைப் பாடியவர் பெரும் பதுமானர் என்னும் புலவராவார். ஒரு குடும்பத்தில் ஏற்பட்ட குழப்பத்தை மிக நயமாகப் புலவர் பாடலாகப் பாடியுள்ளார். பாடலின் மொழிநடை கடினநடையாக இன்று தோன்றினாலும் தமிழ்மொழியின் தனித்துவத்தைக் காட்டும் செந்துமிழ் நடையாக அமைந்துள்ளது.

'வில்லோன் காலன கழலே தொடியோள்

மெல்அடி மேலன சிலம்பே நல்லோர்

யார் கொல்? அளியர்தாமே - ஆரியர்

கயிறு ஆடுபெறையின் கால்பொரக் கலங்கி

வாகை வெண் நெற்று ஒலிக்கும்

வேல் பயில் அழுவம் முன்னியோரே'

(குறுந்தொகை:7)

இப்பாடல் விளக்கும் காட்சி ஒரு நாட்டு மக்கள் வாழ்வியலை, பண்பாட்டு நடைமுறைகளைக் காட்டுகிறது. ஒரு வீட்டில் இளம் பெண் தாய்தந்தையர் அறியாமல் வீட்டை விட்டுச் சென்று விட்டாள். அவளைத் தேடி அவளுடைய வளர்ப்புத்தாய் செல்கிறாள். பாலை நிலத்து வழியே செல்லும் வளர்ப்புத்தாயைக் கண்டவர்கள் கூறியதாக இப்பாடல் பாடப்பட்டுள்ளது. வழிப்போக்கர்கள் தாம் கண்டகாட்சியை விளக்கமாகக் கூறுகிறார்கள்.

வில்லை ஏந்த ஒருவன் போனான். அவனுடைய காலகளில் வீரக்கழல்கள் இருந்தன. தோனைத் தொடும் வளையை அணிந்த ஒருத்தி அவனுடன் கூடிச் சென்றாள். அவனுடைய மென்மையான அடிகளின்மேல் சிலம்புகள் இருந்தன. அந்த நல்லவர்கள் இருவரும் உள்கு என்ன வகையில் உறவினரோ? அந்த இருவரும் இரக்கத்திற்கு உரியவர்களே. வழிப்போக்கிலே சென்றவர்களின் நிலையை நாகரிகமாக அவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆனால்' அதற்கூடாக வீரக்கழலையும் சிலம்பையும் குறிப்பாகச் சொல்வது இங்கு கவனத்திற்குரியது. அக்காலத்தில் வீரன் காலில் வீரக்கழல் அனைவது மரபு. ஆனால் 'காலில் சிலம்பணிந்த பெண் ஆண்மகனோடு வழிநடையிற் போவது மரபன்று திருமணச்சடங்கிற்கு முன்பு' சிலம்பைக்கழற்றும் சடங்கு' ஒன்றுமதலில் நடைபெறும். எனவே இப்பெண் திருமணம் செய்யாமல் ஆணுடன் வீட்டார் அறியாமல் களவாகச் செல்கிறாள். திருமணத்திற்குப் பெற்றோர் எதிர்ப்புத் தெரியிப்பர் என எண்ணியே இந்த ஆணும் பெண்ணும் பாலைறிலத்து வழியே விரைவாகச் சென்றார்கள் என்பதை வழிப்போக்கர் நன்கு உணர்ந்து கொண்டிருந்தனர்.

தாம் கண்ட காட்சியைச் சொல்லும் வழிப்போக்கர் அக்காலத்துப் பண்பாட்டையும் பாடலில் பதிவு செய்துள்ளனர். உள்ளுறையாகவே சமூகத்தின் ஒழுக்க மீறல்களைச் சுட்டிக்காட்டினர். திருமணம் முடிக்காத குமரிப்பெண்ணை அவனுடைய அணிகலன்களால் அடையாளம் கண்டு கொள்ளமுடியும். அதேபோல இளமகளுடைய தொழிலையும் அணிகலனால் அறியமுடியும். பெற்றோருக்குத் தெரியாமல் உடன்போக்கிலே செல்லும் இளையவர் இருவரும் இரக்கத்திற்கு உரியவர். எனவே அவர்களைக் கண்டும் கணாதது போல விட்டுவிடுவதே நல்லது. இளையவரின் பண்பாட்டு மீறல் நயமாகக்களையப்படவேண்டும். இதனையே வழிப்போக்கர் வளர்ப்புத்தாயிடம் எடுத்துக் கூறுகின்றனர்.

சமூக ஒழுகலாற்றை மீறும் இளம் தலைமுறையின் நிலையை முதியோர் நன்கு உணரவேண்டும். பெற்றோரிடம் தம் முடையை உள்ளக்கிடக்கையைச் சொல்லமுடியாமல் தவிக்கும் இளையோர் பலருள்ள. அவர்களை வழிப்படுத்தும் முறைமையைப் பாடல் விளக்குகிறது. அதனை ஓர் இயற்கை நிலையில் வைத்துப் புலவர் காட்டியுள்ளார்.

பாலைநிலத்திலே வெப்பத்தின் காரணமாக வாகை மரங்களிலேயுள்ள வெண்மையான நெற்றுகள் ஒவித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. காற்றுப் பலமாக வீசும் போது ஒன்றோடு ஒன்று மோதுவதால் எழும் ஒவி, வடநாட்டிலிருந்து வந்த ஆழியர் ஆடுகின்ற கலநிகழ்வின் போது ஒவிக்கின்ற பறை ஒலியை ஒத்திருக்கின்றது. கயிற்றின் மீது நின்று ஆடுகின்ற போது அடிக்கப்படும் பறைஒலியின் ஒலிப்புப்போல காற்றில் ஆடும் வாகை நெற்றுகள் ஒன்றோடொன்று மோதி ஒவிக்கின்றன. அதைவிடப் பாலை

நிலப்பரப்பிலே நடப்பதற்கு இடையூராக முள்ளுடைய மூங்கிற் செடிகள் செறிந்து சிடக்கின்றன. அத்தகைய பாதையிலே ஆரியர் கயிற்றில் நின்று ஆடுவது போல இருவரும் நிதானமாக நடந்து செல்கிறார்கள். அவர்களுடைய களவொழுக்கத்தை ஊரவர் அறிந்து கொண்டமையால் பழிதாற்றுகின்றனர். 'ஒருவனுக்கு ஒருத்த' என்னும் காலல் மரபிலே அவர்கள் உறுதியாக நிற்பதால் இளைண்டு சென்று ஓல்லாம் செய்ய எண்ணிச் செல்கின்றனர். சமூக ஒழுக்கத்தைப் பேண அந்த இளையவர்கள் எடுத்த உறுதியானமுடிவு இது. இந்த உறுதிநிலைப்பாட்டை வழிப்போக்கர்களான முதியவர்கள் நன்கு உணர்ந்து கொண்டனர். அதனால் வளர்ப்புத்தாயிடம் அவர்களை 'நல்லோ' எனப் பாராட்டுக் கூறுகின்றனர்.

பாடலில் 'காலன் கழல்' என்பது இளைஞருடைய வீரத்தையும் குடிச்சிறிப்பையும் விளக்கின்றனது. 'வில்லோன்' என்பதால் அவனுடைய ஆற்றலைச் சிறப்பித்துக் கூறினர். 'தொட்டியோள்' என்பதால் பெண்ணின் இளமைப்பருவம் சுட்டப்பட்டுள்ளது. 'மெல்லாட மேலன சிலழிபே' என்ற தொடர் அப்பெண் மணமாகாதவள் என்பதை விளக்குகிறது. 'நல்லோர்' என்ற சொல் அவர்கள் இருவரும் மனாம் செய்து இல்லாம் நடத்தும் உறுதியிடன் இருப்பதை நன்கு உணர்த்துகின்றது. ஊரவர் கேட்டுப் பெற்றோர் இவர்களைச் சினந்தமையால் இருவரும் உடன்போக்கை நாடினர். இதனை வழிப்போக்கர் எடுத்துக் கூறும் போது வளர்ப்புத்தாய் உணர்ந்து கொள்கிறார்கள்.

இப்பாடல் இளம் உள்ளங்களை எவ்வாறு விளங்கிக் கொள்ளவேண்டும் என்பதை வழிப்படுத்துகிறது. வாழுவேண்டிய இளம்பருவத்து மக்களைப் பெற்றோர் எவ்வாறு பேணவேண்டும் என்பதை மிக நயமாக உரைத்துள்ளது. 'சமூகமதிப்பு' என்னும் நிலையில் உண்மையாக அன்புநெறி நிற்கும் இளமையைக் கடிந்துரைப்பது தகாது. இயற்கை நிலை நின்று அவர்களுடைய உணர்வுகளையும் செய்துபோடுகளையும் பெரியோர் கண்காணித்து நயமாக அவர்களை வழிநடத்தவேண்டும் என இப்பாடல் வழிகாட்டுகிறது.

சங்கப்பாடல்களில் பொதுவாக மூன்று விடயங்கள் உள்ளடக்கப்பட்டிருக்கும். அவற்றை முதல், கரு, உரி எனப் பெயரிட்டுள்ளனர். முதல் என்பது பாடலில் வரும் நிலத்தையும் பொழுதையும் விளக்கின்றிருக்கும். கரு என்பது அந்த நிலத்திலேயுள்ள மரம், செடி, கொடி, புள், பறவை, விலங்கு என்பவற்றை எடுத்துக் காட்டும். உரி என்பது அந்நிலத்து மக்களின் வாழ்வியலை விளக்கி நிற்கும். எனவே ஒரு பாடலில் ஒரு முழுமையான வாழ்வியல் நெறியும் உணர்வும் ஒருங்கிணைந்திருக்கும். இப்பண்புதான் சங்கப்பாடலைக் காலம் கடந்தும் நிலை பெறச் செய்துள்ளது. அதனை எல்லோரும் கற்றியவேண்டும் என்பதே புலவனின் இலக்காகும்.

இன்றைய வேகமான வாழ்வியலில் இத்தகைய சமூகவயப்பட்ட வழிகாட்டல் ஒன்று தேவைப்படுகிறது. வாழ்வின் செல்நெறியைச் செம்மைப்படுத்த இலக்கியக் கற்கை நெறி ஒன்று இன்றியமையாதது. இளமையும் முதுமையும் ஒன்றுபட இது வழிவகுக்கும். ஆனால் இக்கற்கை நெறியைக் கல்விக் கூடங்கள் மட்டும் நிலைவாகச் செய்ய முடியாது. பொது அமைப்புகளும் இப்பண்ணையத் தலைமேற் கொள்ளவேண்டும். ஊரகநிலையில் இலக்கியத்தின் சுவையை ஊட்டி மக்களை அதன் பால் ஈர்க்கும்

பணியை இளைஞரும் முன்னெடுக்க வேண்டிய காலம் இது. முதுமை, தளர்ச்சியாலும் தொடர்பாடல் முரண்பாட்டாலும் இப்பணியைக் கைநெகிழிவிட்டுள்ளது. அதனால் சமூகதெறிப்படுத்தலில் ஓர் இடைவெளி ஏற்பட்டுள்ளது. பிறமொழிச் செல்வாக்கும் பிறபண்பாட்டுத் தாக்கமும் சமூகக் கட்டமைப்பைச் சீர்க்கலைத்துள்ளன. இந்திலையில் ஆரியர் ஆடும் கயிற்றுநடனம் போலப் பணிசெய்ய இளந்தலைமுறை முன்வரவேண்டும்.

இலக்கியக் கல்வி எனக் கேட்பவருக்கு இளமையின் ஆற்றலால் மறுமொழி கூறமுடியும். மக்களிடையே வாசிக்கும் பழக்கத்தை மீளக் கொண்டந்து இலக்கிய நயத்தை உணர்ச் செய்யும் கற்பித்தலை உடனடியாகச் செய்யவேண்டும். சிறியதொரு எழுத்துரு, அதன் தொகுப்பான சஞ்சிகை ஒன்று இதற்குப் பக்கபலமாய் அமையலாம். நூல் நிலையங்களிலும் கேட்போர் கூடங்களிலும் பொதுமன்றங்களிலும் வாழ்வியலைச் செம்மைப்படுத்திய இலக்கியங்களை ஏற்றமுறையில் எடுத்து அறிமுகம் செய்யும் 'புதிய கல்விநெறி' ஒன்று இளைஞர்களால் கட்டி எழுப்பப்படவேண்டும். அதன் மூலம் சமநிலை உருவாகி மக்களுடைய வாழ்வியலானது நீரோடை போல அமைதியாகச் செல்லமுடியும்.

□ □ □

பல்லி + வீடு + நான் + அவள்

(1)

என் வீட்டுக் கண்ணாடியின் மீது
பல்லி
தூளினி விழுந்து ஓடுகிறது
என் விம்ப முகத்தில் பல்லி ஊர்கிறது
நான் சிரிக்கிறேன்
பல்லி வெருண்டு
வாலறுந்து' ஓடி
சுவரில் ஓட்டியபடி ஏதோ 'சொல்கிறது'
(என்னத் திட்டுகிறதா?)

மீண்டும் சிரிக்கிறேன்
கண்ணாடி உடைந்து விழுகிறது
கண்ணாடத் துவண்டமெங்கும்
வாலறுந்த பல்லியின் விம்பங்கள்

(2)

பல்லி சொல்லுவதும்
பல்லி என் மேல் விழுவதும்
தோழுமையாகி விட்ட வாழ்வில்
என்னோடு கைகோர்த்து
களைத்தபடி, கடைக்குச்
சாப்பிட வந்தவள்
கையில் எடுத்து பிப்தத் தடைக்குள்

கருகிய பல்லியைக்கண்டு கண்ணதிர்ந்து
அருக்குறித்தாள்
அவளின் முகம் பல்லியின் முகமாய் மாறி
ஏதேதோ சொல்லத் தொடங்க
கடையையும் எங் களையும் பலர்
மொய்த்தன்
வாலறுந்த பல்லிகளாய்
நாமிருவரும் வெளியேறினோம்
கடை இறுக்க மூடப்பட்டது

(3)

மீண்டும் மீண்டுமாய்
பல்லிகளின் வாழ்க்கைக்கும் என்
வாழ்க்கைக்கும்
முடிச்சுக்கள் இறுகுகின்றன
பஞ்சாங்கமும் கையுமாய்
என் நாள்பொழுதுகளை நிறைக்கிறேன்
நாள்கள் ... வாரங்கள் ... மாதங்கள்
நீள்கின்றன
ஒண்டிக் கிடக்கிறேன்
ஒரு பல்லியாய் என் வீட்டோடு

-த. அஜந்தகுமார் -

ஓமமன்கவியின் ஒரு கவிதைகள்

கிருப்பன் தோல்

தொடர்ந்து டீக்கிள்ளன்
தொர்ந்தும்...
முடவிலியாய்
கிருப்பின் தோலின் நிறம்
பிழப்பே கில்லை

ஒனம்
தனிமை
யய்
அச்சுறுத்தல்

தொடரும் பட்டியலில்
தேடிப் பார்த்தாயிற்று
பிழப்பே கில்லை அது.

தொலைந்து போன
தனிமையான கிருவகளாய்
உரத்துப் பேசும்
கிருளின் பிழயிலும்
தோலோடு கிருப்ப் போனது கிருப்பு.

உடையக் காத்திருக்கும்
பன்துகளையாய்
தயாராயிருந்த ஆவேசங்கள்மீது
கனத்த கிருக்கையிட்டு
அமர்ந்திருந்தது அதிகாரம்
கிருப்பின் தோல் மீதும்.

நிச்சயமாயிற்று -
அனாதுவான மரணங்களும்
உருக்குலைந்த நிலையிலான
பிறப்புகளும்.

நிழல்லூம்...

நதியின் ஓட்டமாய்
பினாங்கள்
நதிகளில்
கிப்பொழுதலாம் கில்லை
காட்டுக் கூச்சலாய்
தொடர்தலில் விரியும்
சப்தங்களின் கிழைகளிலும்
கில்லாததாய்
ஒகிப் போனது விடவு

கிம்சைகளில் களிப்புறும் பிரியங்களுக்கு
மனசில் குதாகலம்.

ஒன்று மட்டும்
உறுதியாயிற்று
மரணத்தின் முகம்
கூடவே வந்தது
நிழல்லூம்...

'என்னுடைய மிகச் சிறந்தகதை
எதுவெளில் அதன் மீது எனது
பெயர் இருக்கக்கூடாது. அதைப்
படித் துவிட்டு மக் கள் இது
அப்பாளின் கதை என்று சொல்ல
வேண்டும். என்னுடைய உருவும் என்
எழுத்துக்களில் பிரதி பலிக்கின்றது
என்றே நான் நினைக்கின்றேன்.'

- கே.ர.அப்பாஸ் -

வடமராட்சியில்

**சேஷுர்காலக் குடியிருப்புக்கள், கிராமங்கள்
மற்றும் பண்பாடு பற்றிய ஓர் உசாவல்**

பேராசிரியர் செல்லையா கிருஷ்ணராசா

வடமராட்சியின் அமைவிடம் அதன் பண்பாட்டுத் தனித்துவத்திற்கான ஒரு பிரதான காரணி எனலாம். குடாநாட்டிற்கள் ஒரு குட்டிக்குடாநாடாக அமைந்து விட்ட புவியியல் தோற்றும் காரணமாகவும் அதன் வட கிழக்குக்கரையோரமாக LANDING CRAFT போன்று அமைந்துள்ள கடலையும் குடியிருப்புக்களையும் இணைக்கும் நீண்டமணற்பரப்பும் அம்மனற்பரப்பு அடித்தளத்தில் கொண்டிருக்கும் நன்னீர் வளம் காரணமாகவும் வடமராட்சிப்பரப்பின் பண்பாட்டுப்பரிணாமத்தில் (CULTURAL EVOLUTION) மிகவும் தனித்துவமான பண்டிகள் மேலோங்கக்காரணமாக இருந்தன. வரலாற்றுக்கு முற்பட்டகாலம் தொட்டு போர்த்துக்கீசர், ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர் காலம் வரைக்கும் வடமராட்சி கிழக்குப்பகுதியில் பரந்து விரிந்து காணப்படும் மனற் தொடுவாய்கள் பண்பாட்டுப் பரிமாற்றத்திற்குரிய இயற்கையான ஓர் ஊடகமாக தொழிற்பட்டு இருந்தமைக்கு ஏதுவாகக் காணப்பட்டது. நாகர் கோயில் மனற்பரப்பில் காணப்படும் கௌத்தன்துறைமுகமும், அத்துறைமுகத்துடன் இணைந்து காணப்படும் செங்கட்டியினாலும், சுமுண் வளையங்களினாலும் அமைக்கப்பட்ட பூராதன நன்னீர்க்கிணறுகள் என்பதை வடமராட்சி கிழக்கின் பண்பாட்டு உருவாக்கத்தில் பெறும்பங்காற்றியிருந்த முறையை அண்மைக்கலாத்தில் அங்கிடத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட தொல்லியல் மேலாய்வுகளின் ஊடாக உணரமுடிந்தது அதேபோன்றவொரு தொழிற்பாட்டினை கந்தவனக்கடவையில் அமைந்திருந்த கோயிற்துறைமுகமும் ஆற்றியிருந்தமைக்கான சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன. வடமராட்சியில் அமைந்துள்ள இந்த இரண்டு பூராதன துறைமுகவாயிலுடாகவே பண்பாட்டு அம்சங்கள் உள்வாங்கப்பட்டும் வெளியே செலுத்தப்பட்டும் இருக்கக்கூடிய நிலையை அப்பிரதேசம் பெற்றிருந்தமையை தொல்லியல் சான்றுகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன சோழப் பெரும் பேரரசுகாலத்திலும் இவ்விருதுறைமுகநகர்களும் சமுத்திரவியற் பண்பாட்டினை உள்வாங்கக் காரணமாக இருந்திருக்கின்றன.

வடமராட்சி மீதான சேஷுரமன்னர்களின் செல்வரக்கு

தொண்டை மண்டலத்தில் பல்லவ அரசுவம்சத்தினரிடமிருந்து சோழவம்சத்தினர் ஆட்சியதிகாரத்தினை கைமாற்றிக் கொண்டபோது கடல்கடந்த நாடுகளிலும் பல்லவருக்குக்கீழிருந்த ஆதிக்கப்பிரதேசங்களும் சோழருடைய அதிகாரத்திற்குள், அதிகாரவரம்பிற்குள் கொண்டுவரப்பட்டது என்பதே யதார்த்தமாகும். யாழ்ப்பாணக்குடாநாட்டினுள் வடமராட்சிப்பரப்பும் அங்காறு பல்லவருடைய ஆதிக்கவரம்பிலிருந்து சோழவம்ச ஆதிக்கவரம்பிற்குள் கையகப்படுத்தப்பட்ட ஒரு வரலாற்றிறையே காணக்கோடும். (கி.பி.ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து புநகரி உள்ளிட்ட யாழ்ப்பாணக்குடாநாட்டுப் பிரதேசம் பல்லவம்சத்தின் அரசியல்மேலாதிக்கத்தை ஏற்றுக் கொண்டிருந்த ஓர் உள்ளாட்டு அரசு வம்ச பிரதிநிதியின் முகாமைத்துவ வண்ணத்தின் அடிப்படையிலிருந்தே அது சோழவம்சத்தினருக்கு உரியதாக கைமாற்றப்பட்டது என்பது புதிய வரலாற்றுத்தகவலாகின்றது)

வடமராட்சியிலுள்ள ஆதிகோவிலடி (பாலாவி), அயட்டியப்புலம் (ஆதித்தியங்புலம்), கங்குண்டான் (கங்கைகொண்டான்), ஆரியவளவு, வீரணன்கல் (வீரணமகல்), பெரியமாவில், சின்னமாவில், கோட்டுத்தெரா சுக்கோட்டை (சாக்கோட்டை), தும்பளை, அந்தணன்திடல் அத்தாய், சோழங்கள், தம்பசெட்டி, வியாபாரிமுலை ஆகியிக்காலமாங்கள் சோழர்காலக்குடியிருப்புகளுக்குரிய தொல்லியல் சான்றுகளையும் பண்பாட்டுக்கருவுலங்களையும் ஒருங்கே கொண்டிருப்பதனை அவதானிக்கமுடிந்தது.

வடமராட்சியில் கண்டெடுக்கப்பட்ட சேஷுர நாணயங்கள்

வடமராட்சிப்பிரதேசத்தில் கி.மு.ம் நூற்றாண்டிற்குரிய வெள்ளி உலோகத்தாலான அச்சக்குத்தப்பட்ட நாணயங்களிலிருந்து போர்த்துக்கோயர், ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர் காலம் வரைக்குமான நாணயங்கள் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. வடமராட்சி கிழக்குப் பிரதேசத்திலிருந்தே பூராதன நாணயங்களையும் ஜெரோப்பிய ஆட்சிகாலத்துக்குரிய நாணயங்களையும் அதிகளில் பெற்றுக் கொள்ள முடிந்துள்ளது. சோழர்காலத்துக்குரிய நாணயங்களை வடமராட்சியடங்கலுமாக பரவலாக பெற்றுக்கொள்ள முடிந்தது. சோழர்கால நாணயங்களை ஈந்த மையங்களாக கோட்டுத் தெரு, மாயக்கைத் தம்பசெட்டிப்பிரதேசம், பொலிகண்டி பாலாவிப்பிரதேசம், கங்குண்டான் (கங்கைகொண்டான்), வியாபாரிமுலை, வடமராட்சி கிழக்கில் அம்பன், குடத்தனை நாகர்கோயில் மற்றும் குடாரப்பு, வெற்றிலைக்கேணி, உடுத்துறைஆகிய மையங்கள் காணப்படுகின்றன. ‘இராஜராஜ’ எனப்பொறிக்கப்பட்ட நாணயங்களே அதிகளில் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டன. கோட்டைத் தெருவிலிருந்து பெற்றுக் கொள்ளப்பட்ட நாணயமானது நானாதேசிகள் என்ற வணிக கணத்தாரது காளியிடுவும் பொறிக்கப்பட்ட ஒரு நீள்சதுரநாணயமாகும். (இதனை பொது இன்னொரு நாணயமானது தென்னிலங்கையில் அம்பாந்தோடையிலுள்ள ஒரு வயற் பரப்பிலிருந்து பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.)

யாழ்ப்பாணக்குடாநாட்டில் ‘ஸ்ரூச்சோழி’ மரபினை மிகவும் துல்லியமாகக்கட்டும் பண்பாட்டுக்கேலங்களை வடமராட்சியிலுள்ள குறிப்பிட கிராமங்களில் இற்றைவரைக்கும் அடையாளம் காணமுடிகின்றது. தம்பசெட்டி - வியாபாரிமுலை மற்றும் ஊறணி-

பொலிகண்டி - பாலாவிக்கிராமங்களின் தனித்துவமான பாரம்பரிய வாழ்வுக் கோலங்கள் தென்னிந்திய சோழர் மரபினை எடுத்துக்காட்டுவதாகவுள்ளது. தம்பசெட்டி என்ற கிராமத்தின் பெயர்த்தோற்றும் அதன் அமைவிடம், இக்கிராமத்தின் பின்புலம் ஆகியன மிகவும் தொன்மை வாய்ந்த வரலாற்று மரபுகளை உள்ளூடுகளாகக் கொண்ட பகைப்புலமாகவுள்ளது. 'தம்ப' என்பது சிவந்த, செந்நிறுமான என்ற பொருளிலும், வெற்றிலை வெற்றிலை வெற்றிலை என்ற பொருளிலும் வழங்கப்பட்டு வந்த ஒரு நிலையில், சோழர் காலத்து வெற்றிலைச் செய்கைகளுட்டுத்தப்பட்ட கிராமங்களில் ஒன்றாக தம்பசெட்டிக் கிராமம் காணப்பட்டது எனலாம். மேலும் கூட்டுரைக்கு அண்மித்த நிலையில் தம்பசெட்டிக் கிராமம் காணப்படுகின்றமுறையிலும் இக்கிராமத்தின் பெயர்த்தோற்றுத்தினை இன்னொரு வகையில் ஆராயலாம். அதாவது சிறுபாடுகளை, கட்டுமரங்களை உருவாக்கும் மரபு ஒன்று தம்பசெட்டிலில் இற்றைவரைக்கும் இருந்து வருவதற்கு அடிப்படையாகக்கொண்டு சம்பான் அல்லது சாம்பான் என்றமூக்கப்பட்ட வாணிபமாகக்கூடுதலாகக்கொண்டு இக்கிராமத்தவர்கள் உருவாக்கியவர்கள் என்ற காரணத்தினால் சாம்பான்சிட்டி அல்லது சம்பான்சிட்டி என்றகாரணப்பெயரை இக்கிராமம் கொண்டிருப்பதற்கான அடிப்படையாயிற்று. சம்பான்சிட்டி நாளடைவில் சம்பாசிட்டி \Rightarrow சம்பசிட்டி \Rightarrow தம்பசிட்டி \Rightarrow தம்பசெட்டி என மருவி இன்றைய வடிவத்தைப்பெற்றிருக்கக்கூடிய வாய்ப்பினை அடைந்திருக்கலாம். சிட்டி என்பது சிறு துறை என்று பொருளாகும். இன்பார்சிட்டி என்பது இன்று இன்பருட்டி என மருவி வழங்குவதற்கை இங்கு நினைவுகள் முடியும். (இன்பார்சிட்டி பல்லவர் கால மணிப்பல்வத்தின் இறங்குதுறைகளுள் ஒன்றென்பது குறிப்பிடத்தக்கது.)

பொலிகண்டிபாலாவிகங்குண்டான் (கங்கைகொண்டான்) பிரதேச கிராமங்களில் மிகத்தொன்மை வாய்ந்த வாழ்வுக்கோலங்களை அவதானிக்கமுடிந்துள்ளதெனினும் பிரதி தீயே கமான வகையில் சோழமரபின் செல் வாக் கிணை மிகத்தல்லியமாகக்காணமுடிகிறது. கடற்கரைக் கோவிலான பொலிகண்டி கந்தவனக்கடவை முருகன் ஆலயம் தொன்மை வாய்ந்த கலைக்கருவுலங்களை தம்மகத்தே கொண்டிருக்கின்ற வகையை வடமராட்சி மீதான தொல்வியல் மேலாய்வின் போது காணமுடிந்துள்ளது காலத்தினார் பழைமை வாய்ந்த கற்சிற்பங்கள் குத்துவிளக்குகள், தாம்பாளங்கள் என பலவகையான தொல்வியற்கருவுலங்களை இக்கோவில் கொண்டிருக்கின்றது. (ஒரு நூற்றாண்டிற்கும் மேல் பழைமை வாய்ந்த ஒவிய நிறைகளை இக்கோவிலினது தெற்கு வீதியில் அமைந்திருந்த சமாதி ஆலயமடமொன்றிலிருந்து இக்கட்டுறையாசிரியர் பதிவுசெய்து வைத்துள்ளார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.)

பொலிகண்டி கந்தவனக் கடவைக்கணித்தாகவுள்ள பாலாவி பத்திரகாளியம்மன் கோவில் மரபும் சோழர் மரபுடன் இணைந்ததாக விளங்குவதற்கை காணலாம். பராந்தகச்சோழன் யாழ்ப்பாணத்தின் மீது படையெடுத்து, மேலாதிக்கம் செலுத்தியிருந்த காலத்தில் பாலாவிப் பத்திரகாளியம்மன் கோவில் நிறுவப்பட்டதாகக்கூறப்படும் ஓர் ஜத்கம் இங்கு இற்றைவரைக்கும் நிலைபெற்றுள்ளது. அக்கருத்தினை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் பாலாவிப்பிரதேசத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட தொல்வியல் மேலாய்வின் போது சோழர்கால நாணயங்கள் உட்பட பலவகையான தொல்வியல் எச்சங்கள் பெறப்பட்டிருந்தன. இப்பாலாவிப்பத்திரகாளியம்மன் கோவிலிலிருந்து சிறிது தாரம்

கிழக்கே அயட்டயப்புலம் என்று தற்காலத்தில் வழங்கப்படும் ஆதித்தியன்புலவு என்ற கிராமமும் காணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது. இக் கிராமத்திலேயே ஆதித்தியவர்கோவில் என்றமைக்கப்படும் தொன்மைவாய்ந்த வயிரவர் வணக்க மரபொன்றும் காணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது. சோழமன்னான முதலாம் ஆதித்தினை மேலாதிக்கத்தினை பொலிகண்டியில் நினைவு கூரத்தக்க வகையில் ஆதித்தியன் புலவு பெயரிப்பட்ட வகையைக் காணகின்றோம். இவ்வாறு ஊரணி - பொலிகண்டி - பாலாவிப்பிரதேசமானது சோழர்காலத்து பண்பாட்டினை இற்றை வரைக்கும் கொண்டு மினிர்வது எமது வரப்பிரசாதமே!

வடமராட்சியில் பிராமணக் குடியிருப்புக்கள்

சோழர் பண்பாட்டு வாழ்வின் ஒரு தொடர்ச்சியாகவே அமைந்து கொண்ட பிராமணக்குடியிருப்புக்களை வடமராட்சியின் சில இடங்களில் இன்றும் காணமுடிகிறது. சோழவும் சத்தின் அரசு புரோகிதங்களிலும் ஆலயப்பூசை நடைமுறைகளிலும் பிராமணக் குலம் முக்கிய பங்கெடுத் திராந்தமையை கல்வெட்டுச்சான்றுகளினுடாக காணகின்றோம் சதுரவேதிகளாகிய பிராமணர் வாழ்ந்த குடியிருப்பு அக்காலக் கல்வெட்டுக் களில் சதுரவேதி மங்களங்கள் என அமைக்கப்பட்டமையைக் காணகிறோம். இத்தகைய பிராமணக்குடியேற்றங்களை பருத்தித்துறை தம்பளையிலுள்ள பிராமணன்தோட்டத்திலும், நவின்டிலிலுள்ள கரணவாயிலும் காணகின்றோம். தும்பளையிலுள்ள பிராமணன் தோட்டம் என்ற கிராமத்துடன் நல்லுரா சிந்கை ஆரியச்சக்தராவர்த்திகளின் பராம்பரை இறுக்கமான தொட்டுகளைக் கொண்டிருந்த தன்மையினை சில அக்சான்றுகள் எடுத்துக்காட்டின்றன. காணவாய்க் குருக்கள் பாம்பனு என்றொரு தொடர்ச்சியான சமுகஇருப்பினை தற்காலம் வரைக்கும் காணமுடிவதில் இருந்து இங்கும் சோழர் கால பிராமணை சடங்குகளுடன் தொடர்புட்ட ஒரு குருகுலவாழ்க்கமுறை இருந்தமையை உறுதிப்படுத்தமுடிகின்றது.

சோழக்கள் என்றொரு கிராமத்தினை கரணவாய் தெற்கில் இன்றும் எம்மால்காணமுடிகின்றது. வடமராட்சியின் உற்பத்தி மரபில் மிகவும் தரமான காய்க்கு உணவு வகைகளை சோழங்களில் ஓரும் விவசாயிகள் இற்றை வரைக்கும் பயிரிட்டு அவற்றின் உற்பத்தியில் ஈடுபட்டு வருகிறார்கள். கோவா, லீகஸ், கரட், திராட்சை போன்ற மேனாட்டுப் பயிர்வகைகளையும் அவர்கள் உற்பத்தி செய்துவருகிறார்கள். கரணவாய் உட்பு உற்பத்தி கிக்கும் பெயர்போனது. தொண்டைமானாற்றின் மீதான கால்வாயப் படகுப்போக்குவரத்தினாடாக சோழவனிக் குலவெட்டுத்திப் போருட்களை தஞ்சைமாநகருக்குக் கொண்டு சென்றதாக இங்கு நிலைம் ஜத்கமொன்றால் அறியமுடிகிறது. சோழக்கள் என்பதன் மருவுப் பெயராகவே சோழங்கள் என்ற கிராமப்பெயர் அமைந்துள்ள நிலையில் கரணவாயில் சோழப்பேரரசின் மேலாதிக்கமும், வாணிபப்பண்பாடும் வேருணரியிருந்த முறைமையைக் காணகின்றோம். அவ்வழியே பிராமணையைக் குடியிருப்புக்களும் அங்கு நின்று நிலைத்திருந்து, காலவோட்டத்தில் கரணவாய்க்குருக்கள் பரம்பரையாக அது மாற்றமடைந்து விட்டது என்றே குறிப்பிட வேண்டும்.

முடிவுரை

சோழர்காலக் குடியிருப்புக்கள், கிராமங்கள், மற்றும் பண்பாடுபற்றிய இச்சிறுசூழ்வுக்கட்டுரையில் வடமராட்சியர்ப்பு மீதான ஒரு பெரிய ஆழமு நெரிமுறையை வகுத்து மிகவும் விரிவாக அப்பண்பாட்டுப் பகைப்புலத்தினுள் அடங்கிக் காணப்படும் விடயங்களை வெளிக் கொண்டிருப்பதேவேண்டிய தேவையை உணர்த்தும் ஜோக்கு ஒன்று வொன்றுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆலங்கட்டையிலிருந்து புறப்படும் சோழப்பெருந்தெரு வொன்று (கோட்டைத்தெரு) வீராணன் கல் போன்ற கிராமங்களை ஊட்டுத்து கரவெட்டிக் கிராமத்தினைச் சென்றுள்ளத்தமையைக் காண்கின்றோம். கோட்டைத் தெரு சோழர்காலத்து வாணிப மையமொன்றின் இருப்பிடமாக, நீதிவழங்கும் மன்று ஒன்றின் தரிப்பிடமாகத் திகழ்ந்திருந்ததமையினை அங்கிருந்து பெற்றுக் கொண்ட தொல்லியற்சான்றுகள் உணர்த்துகின்றன. எதிர்காலத்தில் தொல்லியறும் வடமராட்சியின் பண்பாட்டுத் தொன்மையும் தொடர்பாக ஆராய வேண்டிய பொறுப்பும் எழிமிடம் காணப்படுகிறது. காலம் அனுமதி தந்தால் நாமும் எம்கடனை நிறைவேந்றுவோமாக!

ஶார்ப்போன கோலங்கள்.....

காலம் மாறிப்போக
கோலம் மாறிப்போன வாழ்வு
உறவுகளின் திசைப்பரம்பல்
எங்கெங்கோ தொலைந்துபோய் மனிதம்
என்ன இங்கு நடக்குதென
என்னிப் பார்ப்பதற்குள்
எல்லாமே முடிந்து விடும் வாழ்வு

இலட்சியங்களுக்காய் வாழத்தொடங்கி
இலட்சங்களுக்கு அடிமையாய்
நேசங்கள் கூட நிறம் மாறிய போலியாய்
பாசங்கள் கூட பண்ததின் கைக்கலவியாய்
வேசம்போடும் மனிதர்களோ இங்கு
வெற்றி பெற்றவராய்...
கருவிகள் மனிதரை ஆள்
குருவிகள் போலிருந்த வாழ்வு
குருவிச்சையாகி கோலம் மாறிப்போய்..
எங்கள் வீட்டு அரசிகளின்
கோலங்களும் மாறிப்போய்
ஆண்தமான வீடு இன்று
யாருக்காகவோ அழ
அஞ்சலியாய் ஆகிப்போய்
கண்டதே காட்சியென

கொண்டவன்தனை மறந்து
கோலம் மாறிப் போனதாய்.....

காலம் மாறச் சிலகோலம் மாறுந்தான்
மறுப்பதற்கில்லை - அதற்காய்
சீலம் மாற்றிச் சிறப்பை இழுப்பதா
விடை பிழைத்துப்போன
கேள்வியாய் வாழ்விங்கு
நடை பிழைத்துப்போய்
படையலைப் பிழை சொல்வதா இல்லை
படைத்தவனைப்
பிழை சொல்வதா புரியவில்லை

வேல்நந்தன்.

மதிப்பீட்டுக்கு உங்கள்
இருபுத்தகங்களை
அனுப்பிவையுங்கள்

தனிநடப்பு

தியாகுவுக்கு
அச்சகத்தில் வேலை
மாலை ஆறுமணியாகும்
வீடு வர
குளித்து உடைமாற்றி
வாகையடியிலிருந்து
கொண்டலடிக்கு
உலாப்போவார்
வாயில் சுருட்டு
வீண் பேச்சுக்கிடையாது
புன்சிரிப்பு
சிலவேளை தலையசைப்பு!

கொண்டலடியில்
ஒருமணித்தியாலம் போகும்
எட்டுமணிக்கு மேலை
தியாகு திரும்பும்
வாகையடிக்கு
இருட்டில்
சுருட்டின் ஒளியில்
ஆனால்
இப்போ
பேசிக்கொண்டு
பாடிக்கொண்டு
ஒரேகலகலப்பு!

ஒருநாள்
அல்ல ஓர்இருவு
என்படலையில் தியாகு!
'தம்பி,சுருட்டு நூர்ந்து போச்ச
நெருப்புக் கொண்டுவா!'
தீப்பெட்டியோடு போன்
தியாகு தனியேதான் நிற்குது

என் 'சேவை' முடிந்தபின்
கேட்டன்
'அண் னை உங்களோடு
வந்ததார்?'
'ஏருத்தருமில்லை!'

'காதிலை தெளிவா
விழுந்துதே
இன்னொரு குரல்!'
'இல்லை, அது நான்தான்!'

நம்ப முடியவில்லை
தியாகு விளக்கினார்:
'பொழுதுபட
நான்

அரையைக் காலைப்
போடுவன்
குடிச்சுட்டு
மற்றவையோடை

பேசப்போனா... சோலி!
அதனாலை
எல்லா ஞாயத்தையும்
எனக்குள்ளேயே பேசவன்
வாதாடுவன்!

எனக்குள்
ஒரே பிரமிப்பு!
வெல்வேறு குரலில்
வாதாடி வந்தது
இந்த ஒரு மனிதனா?
ஓ,

திறமை எங்கெங்கெல்லாம்
ஒளிந்து கிடக்கிறது!
அதை வெளிக்கொணரும்
ஒரு பொருளும் உளதே!

சோ.பத்மநாதன்.

சிறுகதை பற்றிய சிறுதுறப்பு

க.நடராஜா.

'மூத்தி சிறிதானாலும் கீத்தி பெரிது' என்ற வாசகம் சிறுகதை இலக்கியத்திற்கு முற்றிலும் பொருந்தும். சிறுகதை உருவத்தில் சிறியது. ஒரு நிகழ்ச்சி அல்லது ஓர் உணர்ச்சிதான் சிறுகதையின் ஆய்வு எல்லை. நான் படித்து அனுபவித்த சில சிறுகதைகளைக் கொண்டு சிறுகதைக்கு அவசியமான குணாம்சங்களை சிறிய வடிவத்தில் இங்கு தர விரும்புகின்றேன்.

சமூக மக்களின் வாழ்க்கையிலிருந்து இலக்கியம் பிறக்குமாயின் சமூக வலுவைப் பிரதிபலிக்கும் கதைகளே சிறந்த சிறுகதைகளைக் கொடுத்து விடும் மாற்றம் சமுதாயத்திற்கேற்ப சிறுகதை தன்னையும் மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும்.

மனித உருவத்திற்கு எவும்புக்கூடு இன்றியமையாதது போல சிறுகதைக்கு உள்ளீடு இன்றியமையாதது. உள்ளீடாகத் தேந்தெடுக்கப்படும் நிகழ்ச்சி அல்லது கருத்து கதையை வளர்த்துச் செல்லும் ஆற்றலுடையதாக அமைதல் வேண்டும்.

கதையின் கருத்து உள்ளீடாக அமையும் போது கதைக் கருத்தின் சலை குன்றாத குறுக்கமே தலைப்பாக அமைதல் வேண்டும். அப்பொழுதே சிறு அளவிலான எண்ணம் படிப்போர் மனதில் எழுந்து கதையை வாசிப்பதற்கு தூண்டுதலாக அமையும்.

யாதாயினும் ஒரு கருத்து, ஓர் உணர்ச்சி இவற்றினுடைக் சிறுகதை நிகழும் போது அக்கருத்துக்கோ, உணர்ச்சிக்கோ மாறுபட்ட எதுவும் கதையில் இடம் பெறுவதை தவிர்க்க வேண்டும். கதையின் ஒருமைப்பாடுதான் ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டும். கதை எழுதும் ஆசிரியன் தன்னை வாசகணாகவும் மாற்றிக் கொண்டுதான் கதையை எழுத வேண்டும். கதையின் அமைப்பு முறையில் தொடக்கநிலை, வளர்ச்சிநிலை, முடிவு நிலை இவற்றுக்கிடையே ஒரு சமநிலை இருப்பது விரும்பத்தக்கது.

சிறு கதையில் ஒரு சில பாத்திரங்கள் இடம் பெற்றிருந்தாலும் பாத்திரப்படிப்பு அதன் குணப்பண்களை நிறைவு செய்வதாக இருத்தல் வேண்டும். ஆற்றல் வாய்ந்த சில சொற்களால் அது நிறைவு பெற வேண்டும். பாத்திரங்களின் பண்பிற்கும் கதைக்கருத்திற்கும் பிரிக்க முடியாத தொடர்பு இருத்தல் வேண்டும்.

கதையில் கையாளப்படும் மொழி நடை கதையின் உணர்வு நிலையை பிரதிபலிக்க வேண்டும். சிறுவாக்கியங்கள் கதைக்கு தனி வேகத்தைக் கொடுக்கும், பாத்திரங்களின் உறையாடல் மட்டுமே பேச்சு மொழியடையதாக அமைதல் வேண்டும்.

வலிகளில் வலியது ஏதுவோ

டொக்டர். எம்.கே.முருகானந்தன்

'வலிகளில் வலியது ஏதுவோ' என திருவிளையாடல் திரைப்படத்தில் நாகேஸ் கேப்பது போல உங்களைக் கேட்டால் உங்கள் விடையெதுவோ எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் சிவபூரமானாக இருந்தால் கூட சிறுநீர்க்க கல் குத்து (Renal Colic) என்பதுதாலும் விடையாக இருக்கும் என்பது நிச்சயம். நின்றாலும் நடந்தாலும் படுத்தாலும் அழுத்தினாலும் எது செய்தாலும் அடங்கால் துடிக்க வைப்பது அக் குத்து. அனுபவித்தப் பார்த்தவர்களுக்குத்தான் அதன் கொடுரும் புரியும். பித்தப்பைக் கற்களால் ஏற்படும் வலி கூட அதேபோலக் கடுமையானவை என்பது உண்மைதான். ஆனால் இவ்விரண்டும் ஒன்றோடு ஒன்று தொடர்பற்ற வெவ்வேறு நோய்களாகும்.

சிறுநீர்க்க கல் குத்து வயிற்றின் வலது அல்லது இடது பக்கத்தில் வரும். அதாவது வயிற்றின் இரண்டு பக்கங்களிலும் இருக்கும் சிறுநீர்கங்களில் அல்லது சிறுநீர்க்க குழாய்களில் ஏதாவது ஒன்றில் இருக்கும் கற்கள் காரணமாக ஒரு பக்கத்தில் வலி வரும். நாரியிலிருந்து வயிற்றுக்கு அல்லது வயிற்றிலிருந்து சலவாயிலிருந்து செல்வது போன்றே பெரும்பாலும் இவ்வளி இருக்கும். சல எரிவும் கூட ஏற்படலாம். சிலவேளைகளில் இருத்தமும் கலந்து போகலாம். சிறுநீரில் கிருமித் தொற்று ஏற்படுவதும் உண்டு. வலிபின் கொடுமை உங்களை உடனடியாகவே வைத்தியிடம் இட்டுச் செல்லும். ஊசி போட்டு அல்லது மலவாயில் ஊடாக மார்த்திரை வைத்து வலியை உடனடியாகவே தணிப்பர்.

ஆயினும் வலி நிற்பதுடன் சிகிச்சை நிறைவேண்டது விடுவதில்லை. கல் இருக்கிறதா? அது எங்கிருக்கிறது? அதன் பருமன் என்ன? என்பன போன்றவற்றை ஆராய்ந்து கண்டு பிடிப்பதிலிருந்தே முறையான சிகிச்சை தொடங்கும்.

எப்படித் தோன்றுகின்றன?

போதிய நீர் அருந்தாமையாலும் கடும் வெயில் அல்லது கடுமையான வீவையால் உடல் நீர் வியர்வையாக வெளியீறுவதாலும் சிறுநீரின் செறிவு அதிகரிக்கும். இதனால் கல்சியம் படிந்து சிறுநீர்கத்தில் சிறு கற்கள் உருவாகும். இவை பெரும்பாலும் கல்சியம் ஒக்ஸலேட் அல்லது கல்சியம் போஸ்பேட் (Calcium oxalate அல்லது phosphate) கற்களாகவே இருக்கும்.

மிகச் சிறிய கற்கள் சிறுநீரடன் வெளியேறிவிடும். சந்தூப் பெரிய கற்கள் சிறுநீர்கத்தில் இருந்து வெளியே வந்து சிறுநீர்க் குழாயினால் (Ureter) தங்கிவிடும். இக்கற்கள் கீழிறங்க முற்படும்போது முடியாமல் திணறும்போதே அத்தகைய கடும் வலி ஏற்படுகிறது. வலி உண்டாவது மட்டுமே பிரச்சினை அல்ல, கற்கள் அடைத்துக் கொண்டிருப்பதால் சிறுநீர்க் குழாய் வீக்கமடையும். இதனால் உண்டாகும் பின் அழுத்தத்தால் சிறுநீர்க் பாதிப்படையும், உயர் இரத்த அழுத்தமும் உண்டாகும். சிறுநீரில் கிருமித் தொற்றும் ஏற்படலாம்.

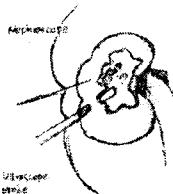
இத்தகைய பாதிப்புகள் ஏற்படாமல் இருக்க வேண்டுமாயின் அக்கற்களை வெளியேற்ற வேண்டும். எப்படி?

பரிசோதனைகள்

இக் கற்களைக் கண்டு பிடிக்க அல்ரா சவண்ட் ஸ்கான் பரிசோதனை. எக்ஸ்ரே, நிறம் ஊட்டி செலுத்தப்பட்டு எடுக்கப்படும் (IVP) விசேட எக்ஸ்ரே, சி .டி (CT Scan) போன்ற பல பரிசோதனைகள் உள்ளன. இப் பரிசோதனைகள் மூலம் கற்கள் எங்கே இருக்கின்றன? அவற்றின் பருமன் எவ்வளவு? அவற்றால் சிறுநிருத்தில் ஏதாவது பாதிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறதா? போன்ற பல முக்கிய விடயங்களை அறியலாம். சிறுநீர் மற்றும் இருத்தப் பரிசோதனைகள் மூலம் கல் தோன்றுவதற்குக் காரணமாயிருந்த இரசாயனப் பொருள் எதுவாக இருக்கிறது என்பதையும் அறியக் கூடியதாக இருக்கும்.

சிகிச்சை முறைகள்

சிறிய கற்களாக (மிமிகி க்கு குறைவான அளவுடையவை) இருந்தால் போதியளவு நீர் (தினமும் சுமர் மூன்று லெட்டர்) அருந்தினால் தாணாகவே அவை சிறுநீருடன் வெளியேறக் கூடும். அவவாறு வெளியேறாவிட்டால் அவற்றை அகற்ற பாரிய சத்திரசிகிச்சைகளே சுமார் 20 வருடங்களுக்கு முன்னர் செய்யப்பட்டன. ஆனால் இப்பொழுது மிக இலோசன சிகிச்சை முறைகள் உள்ளன. உடலுக்கு வெளியே உந்பத்தி செய்யப்படும் அதிர்ச்சி அலைகளை உடலாடாகச் செலுத்தி கற்கள் மீது கூர் முனைப்படுத்துவதன் மூலம் அவற்றை சிறு துணிக்கைகளாக உடைப்பது முதல் முறையாகும். பின் அத் துணிக்கைகள் சிறுநீருடன் தாணாகவே வெளியேறும். Extracorporeal shockwave lithotripsy (ESWL) எனப்படும் இச் சிகிச்சை முறைதான் பெரும்பாலும் செய்யப்படுகிறது.

சிறுநிருத்தி கல் பெரிதாக இருந்தால் அல்லது முற் கூறிய முறை மூலம் உடைப்பதற்கு கடினமான இடத்தில் இருந்தால் கல் இருக்கும் இடத்திற்கு நேராக முதுகுப் பறத்தில் ஒரு துவாரம் இட்டு சிறுநிருத்திருக்குள் (Nephrostomy tube) நெவ்ரோஸ்ட்டி குழாயை செலுத்தி அதனுடாக கல்லை அகற்றுவார்கள். இம்முறையை Percutaneous nephrolithotomy என்று சொல்லுவார்கள்.

சிறுநிருத்தி குழாயின் கீழ் அல்லது நடுப்பகுதியில் உள்ள கற்களை அகற்ற கமரா பொருத்தப்பட்ட (Ureteroscope) குழாய்களைப் பயன் படுத்துவார்கள் சிறுநீர் வாயிலாடாக கமரா பொருத்தப்பட்ட குழாயைச் செலுத்தி, சிறுநீர்ப்பையை அடைந்து அங்கிருந்து அதனை சிறுநிருத்தி குழாய்க்குள் செலுத்தி கல்லை சிறுகூடு போன்ற உபகரணத்தின் உதவியோடு அகற்றுவார்கள்.

கற்கள் தோன்றாமல் தடுக்க முடியுமா?

கற்கள் தோன்றாமல் தடுப்பதற்கு நீங்கள் செய்யக் கூடிய முதல் முயற்சி போதிய நீராகாரம் அருந்துவதுதான். தினமும் மூன்று லெட்டருக்கு குறையாத நீர் அருந்தங்கள்.

கல்சியம் சத்து அதிகமுள்ள உணவுகளான பசுப்பால், நெத்தலி, முருங்கை, கீரை போன்றவற்றைத் தவிப்பதன் மூலம் கல்சியம் கற்கள் உற்பத்தியாவதைத் தடுக்க முடியும் என முன்பு வைத்தியர்கள் ஆலோசனை கூறினார்கள். ஆனால் கல்சியம் சத்து அதிகமுள்ள உணவுகளை கற்கள் தோன்றுவதில்லை என அன்றைய ஆய்வுகள் சொல்கின்றன. ஆயினும், கல்சியம் மாத்திரைகளை உட்கொள்வது கல்சியம் கற்கள் உற்பத்தியாவதை ஊக்குவிக்கும் எனப்படுகிறது.

கல்சியம் ஒக்ஸ்சலேட் கல்லுள்ளவர்கள் பீட்ரூட், சொக்கிளேட், கொக்கோ, கோப்பி, தேநீ, விதைவகைகள், கீரை போன்றவற்றை குறைவாகச் சாப்பிட வேண்டும். ஆயினும், அவற்றை உட்கொள்வதை முற்றாக நிறுத்தக் கூடாது. ஏனெனில், அவ் உணவுகளைகளில் எமது உடலுக்கு அத்தியாவசியமான பல போசாக்குப் பொருட்கள் உள்ளன.

□ □ □

பொய்யலல் நீ பேசு

பொய்யின் கனிகள்

புசிபடும் உலகில்

மெய்யாய் நீடிமோர்

பொருளென ஆயினை கண்ணே

கால்களை நனைத்து மீஞ்சும் அலைகள் கால்களில் ஈரம் இன்னும்

பிசிபிக்கிறது

உனக்கும் எனக்கும் இடையில்

ஒரு வண்ணத்துப் பூச்சி

பறந்து கொண்டிருந்ததாய்

உரக்க உரக்கச் சொல்கிறேன்

மயிர்கொட்டி கூட நமக்கிடையில்

வாழவில்லை என்கிறாய்

நீ அவனின் கைத்தலம் பற்றி

அவன் முகம் பார்க்கிறாய்

என் இதயநாள்கள் வெடிக்கிறது

கண்களில் உட்பு விளைகிறது

எமக்கிடையில் பறந்த

வண்ணத்துப் பூச்சி

உங்கள் இருவரின் கைத்தலம் பற்றவில்

நசிபடுகிறது

செட்டை பியகிறது

நீ கெட்டிக்காரி

அவனுக்குத் தெரியாமலே

செட்டைகளை ஓளித்து விடுகிறாய்

என்னும் பொய்யின் கனிகள்

என்னோ ஒரு நாளில்

அறுபடும் கண்ணே

தொலைபேசியில் நடுச்சாமத்தில்

நீ சொன்ன பிறந்த நாள் வாழ்த்தும் எது கதைக்கிறோம்

என்று தெரியாமலே

கதைத்துக் கொண்டிருந்த பொழுதுகளும் 'உண்மை சொல்லடா

நம் உறவின் பெயர்தான்

என் என்று

சிரிப்போடு நிறைந்த காதல்முகமும்

பொய்யின் புழுதியில் மூடிப் போயின்தோ?

நீ எல்லோரிடமும் பொய் சொல்கிறாய் ஒரு பொய்யில் இருந்து பல பொய்கள்.

பொய்களை சிறுங்குக்கும்

பொம்மை வாழ்வில்

நீ என்ன செய்வாயடி கண்ணே!

பொய்யின் பூமியிலும்

பொம்மைகள் உடைபடும்!

புளிதவேர்களில் காதல் என்றும் வாழும்!

நீ எனக்குள்

சிரித்தபடி கதைபேசகிறாய்

பொய்யகல் நீ பேசு!

ஞர். வேல்

மக்கு தூரிய ஒரு மாலைப் பொருது

குப்பிளான் . ஜி. சண்முகன்

விழாவிலிருந்து இடைநடுவிலே களம்ப வேண்டியதாயிற்று. அப்போதுதான் கலை நிகழ்ச்சிகள் ஆரம்பமாகி இருந்தன. உடனே களம்ப மனம் வரவில்லை. கடுங்கோவையில் எதிராகு வந்த தூரை மழையில் நடைந்து கொண்டே மேடையில் நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தான்.

'ஆனந்த நடனம் ஆழனா' பெண் குவின் இழைவோடு இசை மிதந்து கொண்டிருந்தது. மீசை அரும்பாத பதினெண் து பதினாறு வயது வாலிபனாருவன் ஆட்கொண்டிருந்தான் குழந்து வளைந்து துள்ளிக்குதித்து அபிநயம் பிடித்து.....

தூரத் தில் இட முழங்கிக் கேட்டது.

'மாஸ்டர் மழை பிலக்கப் போகுது இதையெல்லாம் பார்க்கச் சரிவராது போவோமா' அருகிலிருந்த பூபாலரத்தினம் சேர் கேட்டார். அவரும் லேஞ்சியை விரித்துத் தலையில் பிடித்துக் கொண்டே இருந்தார்.

'இண்டையிலிருந்து ஊரடங்குச் சட்டத் தையும் ஒரு மணித்தியாலம் குறைச்ச ஏழு மணியாக்கிப் போட்டானாம்'

அப்போதே நேரம் ஜந்தரை மணியாகி இருந்தது. மனமில்லாமலே களம்பினோம்.

தலையில் லேஞ்சிக்கஞ்சனும் குடைக் கஞ்சனும் சேலைத் தலைப்புகளுடனும் அந்தரத்தில் இருப்பது போலிருக்கும் கூட்டத்தினரை ஊடற்றுத்து சைக்கிள்கள் விட்ட இடத்தை நோக்கி விரைந்தோம். அவர் விட்ட இடத்தில் அவரது சைக்கிளைக் காணவில்லை

(எனது சைக்கிள் விட்ட இடத்திலேயே இருந்தது) சைக்கிளைக் காணாத தவிப்பில் அவர் அங்குமிங்குமாக அலைந்து கொண்டிருந்தார்.

'சைக்கிள்களை ஒழுங்குபடுத்தேக்கை பொயின் உங்கினைதான் விட்டிருப்பங்கள் வடிவாய்ப் பாருங்கோ சேர்' நான் தூரத்துக்கெல்லே போகவேணும் வாரேன்.

அவரின் பதிலைக் கூட எதிர்பாராது சைக்கிளில் ஏறி மிதித்தான். நேரம் ஜந்தே முக்காலை அண்மித்துக் கொண்டிருந்தது. மழைத்தூரை மேலும் வலுத்திருந்தது. தூரத்தில் இட முழங்கிக் கேட்டது.

'இண்டைக் கு குடையும் கொண்டு வரேல் ஸலை. நடனங்கு சு கொண்டாலை கேர்வியூவிற்கு முந்தி விட்டை போய்சேர வேணும்'

சைக்கிளை ஓங்கி மிதித்தான். மழைத் தூரலை விதியின் கோடைப்புமுதி அடங்கியிருந்தது. அங்கொருவர் இங்கொருவராக மனிதர்கள் பறந்து கொண்டிருந்தார்கள். அப்போதும் விதிக்கரையில் ஒரு மாடு படுத்திருந்தது. சாடுவதமாக அசை போட்டுக் கொண்டிருந்தது.

'இப்படி ஏதாவது விழாக்களிலைதானே பழைய முகங்களைப் பாக்கலாம்' விழாவின் விருந்துபசாரத்தின் போது அருகிலிருந்த பூபாலரத்தினம் சேர் சொன்னது ஏனோ அப்போது நினைவில் இடறிற்று. 'பாவம் மனிசன் அவரை அந்தரத்தில் விட்டிட்டு ஒடி வாரேனே.

'நான் ஒரு திசையிலும் அவர் வேறு திசையிலும் தானே போக வேணும்' மனக் சமாதானம் சொன்னது.

நிலைன் சிறைக்கை அழுத்தி வேகத்தைக் குறைத்துக் குறுக்கை பார்த்து நாய் வாலைப் பின்னே நால்களுக் கிடையில் செலுத்திக் கொண்டு அவனைப் பார்த்து ஆட்களிட்டுக் குறைத்தது.

அவன் குதாகரித்துக் கொண்டிரன். தன்னைப் பற்றிய நினைவுகளுக்கு மீண்டான் கையை உய்யத்தீ நேரத்தைப் பார்த்தான் மழைநேர மாலையின் மைம்மல் இருட்டில் உரோமன் எழுத்துக்களில் நேரம் சரியாகத் தெரியவில்லை. உற்றுப் பார்த்ததில் ஆறு பத்து என உணர்ந்தான்.

'கடுளே' என முண்முண்ணுத்துக் கொண்டே மேலும் வேகமாக உழங்கினான் மழைக் காந்தில் பனங்கூடல் கள் பேரோசை எழுப்பிக் கொண்டிருந்தன. பராதான் வீதியிலிருந்து இறங்கி பனங்கூடல்களை ஊடுருவிச் செல்லும் குறுக்குப் பாதையில் வந்து கொண்டிருந்தான். மழைத்தூராலே மூடிய கடுங்காற்றில் பனங்கூடல்கள் பேரோசை எழுப்பிக் கொண்டேயிருந்தன.

மழை மேலும் வலுத்திருந்தது. சேர்ட் பொக்கற்றிலிருந்த அடையாள அட்டையும் சில பணத்தாள் களும் வேண்டியவர்களின் முகவரிகள் அடங்கிய குறிப்புக்களும் நடைந்து ஊறி விடுமே என்று பயமாக இருந்தது. தொட்டுப் பார்த்தத்தில் சிறிய பொலித்தீன் பாய்க்கில் அவை பத்திரமாக இருப்பதில் நிம்மதியாக இருந்தது.

'முக்கியமாக அடையாள அட்டை, எங்கள் வாழ்வே அதில்தானே அடங்கியிருக்கிறது.

தூரத்து வானச்சரிவில் மின்னல் வெட்டிச் சிரித்தது. மழைக்காற்றில் மெல்லிய குளிர் ஏறியிருந்தது. சுருக்கம் விழுந் த வெண் தாடி அரும் பிய பூபாலரத்தினம் சேரின் முகம் நினைவில் வந்தது என்ன மிகுக்கான மனிசன். பாவம் வயது போகப்போக.....?

மின்னும் மின்னு படிட்டது. வெகுதூரத்தில் மேல்விய ஆச்சத்தும் கேட்டது. பன்கூட்டால் உதந்து மனமும் பிரதான வீதியில் ஏற்றியிருந்ததான். வீதியோத்து வேலிகளின் பூசு முத்து காற்றில் அசைக்கு கொடுக்குத் தூரம் பேருமூலி கவிஞர்த்து போலிருந்தது. என்கூட்டான் நாய் குரைக்கும் சத்தம் கேட்டது. நேரம் ஆற்றரை மனியாகி இருக்குமென நினைத்தான்.

திமரேன் 'பிரேக்' பிடிக்க ஜெண்டி வக்கத்து. வீதியின் குறுக்கே முள்ளுக்கம்பி கடப்பட்டு இருந்தது. அதன் ஒரு கண்ணியில் பழைய சிவத்து துணியொன்று தொங்கிக் கொண்டிருந்தது.

'சை' வாகனத் தொடரணி நேரம் போலும். இன்னும் எவ்வளவு நேரம் தான் இதில் நிற்க வேண்டி வருமோ?

எதிரே முக்கிய வீதியில் வாகன நடமாட்ட மே இல்லை மனித முகங் களையே காணக்கிடைக்கவில்லை மழை தூருகிக் கொண்டிருக்கின்ற இந்த ஏகாந்தப் பெருவெளியில் அவன் ஒருவனே தனியனாக.....

ஒரு நம்பிக்கையில் பக்கத்து குறுக்கொழுங்கையில் சைக்கிளைத் திருப்பினான். தூரத்தில் தாயும் இரண்டு பெண் பிள்ளைகளுமாகக் குடைகளில்.....

அவர்களை அண்மிக்கையில் பெரியவள் நியிர்ந்து பார்த்தான்.

'சேர் இந்தக் குடையைக் கொண்டு போங்கோவேன்' அவனது மாணவிய.... விரித்த படியே குடையை நீட்டினாள்.

'எப்பிடித் தீரும்பத் தாந்து பிள்ளை'

'சந்தியிலை பாரதி வீட்டை குடுத்து விடுங்கோவன்'

நன்றி சொல்லீக் கிளம்பினான். குறுக்கொழுங்கையில் முக்கிய வீதியை ஊடறுத்து கடப்பதற்கான பயணம்.

நேரம் ஆற்றோமுக்கால் ஆகியிருக்குமா?

குறுக்கொழுங்கையிலும்
குறுக்கே கட்டியிருக்கும் முள்ளுக்
கம் பி... என்ன செய்வதென
தயங்குகையில் முக்கிய வீதியில்
மழைக்கோட்டில் எதிர்ப்பட்ட மனித
முகம். இராணுவத் தொடரி

முக்கிய வீதியை குறுக்கே ஊடறுத்து செல்ல வேண்டுமே யெனச் சைகையில் கேட்டான்.

முடியாதென மறுத்து சைகை
செய்தவன் உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டே
நின்றான்.

விரிந்த குடையில் என்ன
செய்வதென்று தயங்கி நிற்கையில்
அருகே வருமாறு கையைக் காட்டினான்.

முள்ளுக் கம்பியின் கீழால்
குனிந்து சைக் கிளை உட்ருட்டிச்
செல்கையில் ‘ஒரு நிமிடத் தில்
விரைவாக ஊட்டுத்துச் செல்’ என
சிங்காளக்குல் சொன்னான்

முக்கிய வீதியில் சிறிது தூரம் சென்றே மறுபறும் திரும்ப வேண்டும். திரும்பும் இடத்தில் நீடிய துப்பாக்கிகளுடன் இரண்டு இராணுவ வீரர்கள்..... மனது திக்கென்றது. மின்னலுடன் இட முழங்கிக் கேட்டது. அவர்களுக்குச் சொன்னதா் இவனும் சிங்களாக்கிலேயே கோடி ரூப்

‘பிரச்சினையில்லை கெதியாகச் சொல்’

ஶைக்கிளில் ஏறி உழக்கினான்.
அவனுக்கும் அவர்களுக்கும் நன்றி
சொன்னான்.

ஓமுங்கையில் திரும்பியதும்
ணெடும் எதிர்ப்பட் குறுக்கே கட்டப்பட்
முள்ளுக் கம்பியைக் குனிந்து கடந்தான்.

எதிரே ஏதோ விசாரித்த மனிதருக்கு சந்தோஷமாகவே பதில் சொன்னான் விரிந்த குடையின் மெல்லிய பச்சை நிறக் குடைத்துணியில் மஞ்சள் கலில் பறுக்கும் வண்ணத்திப்பூச்சிகள்.....

கேளாத ஒவியாய் மனதினில்
 ‘ஆனந்த நடனம் ஆழனா’. எதிரே
 மழைத்தாரவில் நனைந்து குளிர்ந்து
 கொண்டிருக்கும் பிள்ளையார் கோவில்
 கோபுரம், தூரத்து வானச்சரிவில் சிரிக்கும்
 மின்னல், ஏழங்கைக்கோயரத்து குடிசை
 வீட்டு வாசலில் கைகாட்டிச் சிரிக்கும்
 குழந்தை, பக்கத்து வெறும் வளவில்
 தாய்ப்பகவின் மடியில் பால் குடிக்கும்
 கன்றுக்குட்டி. மல்லிகைப் பூவினதோ
 மூல்லை மலரினதோ சிறங்க வைக்கும்
 வாசனை.

வீடு வந்து விட்டது

வாசலில் மனவியும்
மகனும், பக்கத்தில் வாலாட்டும்
நய்க்கும்

மின்சார வெளிச்சத்தில் வீட்டுக் குவர் மணிக் கூட்டில் நேரம் ஏழங்கியபாகிக் கொண்டிருந்தார்.

‘எழுதுவதில் எனக்கு எதுவிதமிரமமுமில்லை. ஏனென்றால் நான் எனக்குத் தெரியாத ஒன்றைப் பற்றியும் எழுதுவதில்லை.’

-ಮಾರ್ಕೆಟಿಂ ಕಾರ್ಕಿ-

நூர்காணல்

ചെന്നകെ മുമ്പിയാൻ

சந்திப்பு - சி.விமலன்

01. உங்களுக்குள் ஒரு படைப்பாளி உருவெடுத்ததை நீங்கள் எந்தக்காலப்பகுதியில் உணர்ந்தீர்கள், அத்துடன் உக்களைச் சுயமத்திட்டுக்கு உட்படுத்தி அதில் முன்னேற்றம் பெறுவதற்காக நீங்கள் எவ்வாறான செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறீர்கள்?

இக்கேள்வியின் முறைப்படி சர்புச்சிக்கலானது. நான் குழந்தையாக இருக்கும் போதே என் தாயார் பல்வேறு கதைகளை எனக்கு ஒவ்வொரு நாளும் கூறுவார். எட்டாம் ஒன்பதாம் வகுப்புக்கள் படிக்கும் போது எனது தாய் மாமன் அருளாம்பலம் புராண இதிகாசக் கதைகளைச் சுவையோடு எடுத்துரைப்பார். இந்த அனுபவம் அனைவருக்கும் உரியது தான். ஆகவே சிறு வயதிலிருந்தே கதை கேட்கும் ஆவல் என்னுள் உருவானது. பாடசாலை நாட்களில் அதிர்ள்ளவசமாக எங்களுக்குக்கிடைத்த ஆசிரியர்கள் இலக்கிய ஆர்வம் கொண்டவர்களாக அமைந்தனர். ஏரம்பழுத்தி மிக முக்கியமானவர் சமுத்துறைவன் என்ற புனைபெயரில் அறியப்பட்டவர். மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளர் சங்கத்தை வரதரோடு ஆரம்பிப்பதில் ஆரம்பத்தில் முக்கியம் வகித்தவர். அவர் வகுப்பிலேயே ஒரு நூலாகத்தை ஆரம்பித்து நல்ல இலக்கியம் நூல்களை எங்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தி வைத்தார். கம்புளிஸ்ட் கார்த்திகேசன் எங்களுக்கு ஆசிரியராகக் கிடைத்தார். அவரிடமிருந்து சமூக அமைப்பியலைப் பரிந்து கொண்டேன். இலக்கியத்தில் ஆர்வம் கொண்ட ஓர் இலக்கியக் கூட்டம் யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரியில் அன்றிருந்தது. கவிஞர் சோ.பத்மநாதன், து.வைத்திவிங்கம், செம்பியன் செல்வன், அங்கையன் கயிலாசநாதன், முனியப்பதாசன் என அப்பட்டியல் நீரும். எனது அண்ணர் புதுமைலோலன் அக்காலத்தில் சிறுகதை எழுத்தாளராக விளங்கினார். அவர் வாங்கிப்படிக்காத சஞ்சிகைகளே இல்லை என்னாம். இவை அனைத்தும் என்னுள் ஆழப்பதின்து ஒரு படைப்பாளியாக என்னை உருவாக்கியதாக நினைக்கின்றேன். நிறைய எழுதினேன். இராஜ அரியரெத்தினம், சிற்பி போன்ற படைப்பாளிகளும் சஞ்சிகை ஆசிரியர்களும் எனது எழுத்துக்களுக்குச் சரியான தடமமைத்துத் தந்தனர். எனது எழுத்துக்களை நானே சுயமதிப்பிடுசெய்ய முற்பட்ட காலம் வீரகேசரியின் பரிசு நாவலான காட்டாறு வெளிவந்த காலமாகும். நான் எழுதிய நாவல்களில் அற்புதமாகவும் தனித்துவமானதாகவும் அது அமைந்ததை உணர்ந்தேன். என மனதில் ஆழப்பதிந்த,

காயங்களை அந்த நாவல் இறக்கி வைத்தது. நானும் எனது நாவல்களும் ஒரு சுயமதிப்பிடு தான். சிறுகதைகளில் நான் மல்லிகையில் எழுதிய ‘செருப்பு’ என்னைச் சிந்திக்க வைத்தது. சுயமதிப்பிடு செய்ய வைத்தது. எவருமே சிந்திக்காத எழுதாத கோணமும் பார்வையும் அதில் விழுந்திருந்தன. இவை இரண்டும் என் இன்றைய படைப்புக்களில் திருப்பங்களை ஏற்படுத்தின. இவை இரண்டும் என்னைப் பொறுத்த வரையில் இலக்கிய ‘அக்சிடெண்ட்’கள் என்பேன். செங்கை ஆயியான் சமூத்தின் தலை சிறந்த புனைகதைப் படைப்பாளி என்ற இலக்கிய ஆணவும் அல்லது தலைக்களம் எனக்குண்டு.

02. கிடுவரை சுமார் எத்தனை சிறுகதைகள், நாவல்கள், குறுநாவல்கள் மற்றும் கட்டுரைகள் எழுதியிருப்பீர்கள்? மேலும் அவை எத்தனை தொகுப்புக்களாக வெளிவந்துள்ளன?

எண்ணிக்கைகளைச் சரி வர நினைவிலெடுத்துக் கூறுவது தற்போது சிரமம். சுமார் 160 சிறுகதைகள் வரையில் எழுதியிருப்பேன். அவை ‘இதயமே அமைதி கொள்’ ‘யாழ்ப்பாணத்து இராத்திரிகள்’ ‘இருவு நேரப்பயணிகள்’ ‘கூடில்லத நந்ததைகளும் ஓடில்லாத ஆமைகளும்’ ‘குந்தி இருக்க ஒரு குடிநிலம்’ என்ற ஜந்து சிறுகதைத் தொகுதிகளாக வெளிவந்துள்ளன. இன்னுமொரு தொகுதிக்குரியசிறுகதைகள் உள்ளன. 35 நாவல்கள் வரையில் எழுதியிருப்பேன். 15 குறுநாவல்கள் வரையில் எழுதியிருப்பேன். நான்கு நாவல்கள், ஒரு குறுநாவல் தொகுதி என்பன தமிழகத்தில் வெளிவந்துள்ளன. ஏனையவை சமூத்தில் வெளிவந்துள்ளன. மூன்று நாவல்கள் வரை அச்சுருவில் வெளிவரவேண்டும். கட்டுரைகள் பல துறைகளிலும் எழுதியிருப்பேன். என்னைப்போல சமகால எரியும் பிரச்சினைகளைத் தம் படைப்புகளில் பதித்தவர்கள் மிகக் குறைவு என்பேன். ஒரு சமூகவியல் ஆவணங்களாகவும், வரலாற்று ஆவணங்களாகவும் என் புனைகதைகள் அமைந்துள்ளன. புனைகதை சார்ந்த தொகுப்புக்களாக 40 உம், அவை சாராத தொகுப்புக்களாக 8இடம் வெளிவந்துள்ளன. இந்த எண்ணிக்கையைக் கொண்டு செங்கை ஆயியான் நிறைய எழுதுகிறார் எனக் கூறுகிறார்கள். தமிழக எழுத்தாக்களுடன் ஓயிடும் போது நான் ஒன்றும் டெநாக எழுதிக் குவித்துவிடவில்லை. என்னால் எழுதாமலோ படிக்காமலோ இருக்க முடியாது. கின்று இறைக்கத் தான் ஊறும். கந்பனை வறந்தியும் கால பயமும் பல எழுத்தாளர்களது பேணக்களை முடி வைத்துள்ளன. அதற்கு நான் என்ன செய்வது?

03. உங்களது கஞ்சுக்களை சமூகச் செய்திகளாக சொல்வதற்கு நடக்கச்சுவை, வரலாறு சமூகம், அரசியல் மற்றும் நியோ ஜேர்னல்சம் என்ற கவகையான நாவல்களைப் பயன்படுத்துவதாக “நானும் எனது நாவல்களும்” நாலிலே குறப்பிட்டுள்ளீர்கள். ஜனரஞ்சக எழுத்தாளர் என்ற வகையில் மேற்போன்றவற்றில் எந்த நாவல் வகையை எழுத அதிகம் நீங்கள் விரும்பவர்கள்?

ஜனரஞ்சக எழுத்து என்று ஈழத்தில் ஏருவகைப் படைப்புகளும் அதிகமில்லை. வாசகர்களின் மலினமான உணர்வுகளுக்குத் தீவி போடுகின்ற கிளுகிளுப்புப் பன்படுகள் தாம் ஜனரஞ்சக எழுத்துக்கள். ஆரம்பத்தில் மார்க்கிய எழுத்தாளர்களின் எழுத்துக்களை உயர்த்த எண்ணிய ஒருசிலர் அவற்றை முற்போக்கு எழுத்துக்கள் எனச் ‘சீல்’ குத்தினார். ஏனையவர்களின் எழுத்துக்களை அவற்றைப் படிக்காமலேயே (இது வலு முக்கியமானது) முற்போக்கு அல்லாதவை என்றும் ஜனரஞ்சகமானவை என்றும் முத்திரை பதித்தனர். இது இலக்கியத்தில் ஏற்பட்ட ஆரம்ப தூர்திரஸ்டம். ஏருவருடைய எழுத்துக்களை விமர்சிக்க விழைபவர்கள் முதலில் அந்த எழுத்துக்களைப் பொறுமையோடு வாசிக்க வேண்டும். எனக்கு அந்தத் தகுதி இருக்கின்றது. ஈழத்தில் வெளிவந்த 500 இங்கு மேற்பட்ட சிறுகதைகளையும் 400 இங்கு மேற்பட்ட நாவல்களையும் பொறுப்போடு வாசித்து உள்வாங்கியவன் ஒவ்வொரு படைப்பையும் ஒவ்வொரு படைப்பாளியையும் குறித்து என்னால் கருத்துச் சொல்ல முடியும். ஜனரஞ்சக எழுத்து என்பதற்கு இன்னொரு கருத்தும் உள்ளது. அதிக வாசகர்களைச் சென்றடையும் படைப்புகள் என்பது. அவ்வகையில் எண்ணிக்கையில் அதிக வாசகப் பரப்பினை ஈழத்தில் செங்கை ஆயியான கொண்டுள்ளான். இலக்கியம் வாசிக்கப்பட வேண்டும் என்று நம்புவன் நான். ஒரு சிலருக்காக இலக்கியம் படைக்கப்படுவதில்லை. நாவல் வகை என்பது நாவலின் உள்ளடக்கத்தைப் பொறுத்து அமையும். எந்த வடிவத்தில் சொன்னால் சிறப்பு என்பதை முதலிலேயே நான் முடிவு செய்து விடுவேன். கடல் கோட்டை ஒரு புனைகதை சாரா நாவல் என்றால் ஏற்றுக் கொள்வார்களா?

04. பொதுவாக சரித்திர நாவல்கள் குறித்துப் பல விமர்சகர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களைக் கூறியுள்ள நிலையில் உங்களது முதல் வரலாற்று நாவலான நந்திக்கடலுக்கும் பிற்படநிஸ்கள் எழுதிய கடற்கோட்டை, கந்தவேள் கோட்டம், குவேனி, சூராஜா எல்லாளன் போன்றவற்றிற்கும் கிடையில் எவ்வாறான வேறுபாடுகளை நீங்கள் உணருகிறீர்கள்?

எந்தையும் தாயும் குலாவி மகிழ்ந்த இந்த மண்ணின் பழைய கதையை அறிகின்ற ஆவல் எப்பவும் நிறைவுள்ளது. வரலாற்று நாவல்களை விரும்பிப் படிக்கின்றவர்களின் எண்ணிக்கை மிக மிக அதிகம். சமகால யதார்த்த நாவல்களிலும் பார்க்க நாங்கள் அனுபவிக்காத, சந்திக்காத சம்பவங்களையும் பாத்திரங்களையும் கதைகளில் சந்திக்க விரும்புகின்ற ஆவல் நிரம்பவுள்ளது. ஹரிபோட்டர் போன்ற மாயாஜாலக்கதைகள் உலகில் மீண்டும் வாசகர்களைப் பரப்பினார். ‘கல்கி’ சரித்திரக்கதைகளில் முதன்மையைத் தமிழ் வாசகர்களிடையே பரப்பினார். கல்கியின் பொன்னியின் செலவன் ஒரு ‘கதாவியம்’ ஆகும். கல்கியின் வாசகர் எண்ணிக்கையை ஜீனிக்க முடியாதவர்கள் அவரின் எழுத்துக்களை ஜனரஞ்சகமானவை என்றனர். அவரைப்பின்பற்றி தமிழில் சரித்திர நாவல்கள் எழுதுவார்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்திருந்தது. இன்று அவர்களைப் போன்று சரித்திரக்கதைகள் எழுதுவார் தமிழில் அருகியே விட்டனர். சரித்திரக் கதைகள் எழுதுவது இலக்கியத் தீட்டு என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டுவிட்டது போலவிருக்கிறது. இந்நிலையை உருவாக்கியவர்களில் இலக்கிய

விமர்சகர்களின் பங்கு கணிசமானது. சரித்திர நாவல்கள் தலையணை நாவல்கள் என்று ஓரேயடியாக ஒதுக்கிவைத்தனர். இலக்கியம் என்பது அடக்கியொடுக்கப்பட்ட மக்களின் உணர்வுகளைப் பேசி அவர்களின் விடிவுக்கானது என்று கருத்துநிலைக்காப்பாடு இவ்வாறான கருத்தினை முன்வைத்துள்ளனர். வரலாற்று நாவல்களில் கூட அவ்வாறு கருத்துநிலைகளை முன்வைக்க முடியும் என அன்மையில் சில எழுத்தாளர்கள் காட்டியுள்ளனர். சரித்திர நாவல்கள் நவீன இலக்கிய வடிவங்களில் ஒன்று வாசகர்களின் ரசனையை வளர்ப்பதுடன் சிந்திக்கவும் வைக்கின்றது. அரசு குடும்பங்களின் மகோவனதங்களைக் கூறுவது மட்டும் சரித்திர நாவல்கள்லை பறைய கால சமூகத்தைக் கண் முன் நிறுத்துவதும் அதன் பணியாகும். நந்திக்கடல் என் ஆரம்ப கால முதிரா இளமைக் கனவுகளின் விளைவு. அதன் பின்னர் நான் எழுதிய கந்தவேள் கோட்டம், கடல் கோட்டை, குவேனி, ஸமூராஜா எல்லாளன் என்பன நம்மைச் சீ தூக்கி மதிப்பிடும் நாவல்கள். நாம் வந்த பாதையை திருப்பிப் பார்ப்பதோடு எதிர்காலத்துக்கு நம்பிக்கையான தட்டத்தைக் காட்டுவன. பாவம் விமர்சகர்கள் சரித்திர நாவல்கள் பற்றி என்ன தான் கூறினாலும் அதற்குரிய இலக்கியவிடத்தை அழித்துவிட முடியாது.

05. கலாநிதி. நா.சுப்பிரமணியன் அவர்கள் தான் எழுதிய “ஆத்துக் தமிழ் நாவல் இலக்கியம்” நாலில் தங்களது “பிரளயம்” நாவலில் வரும் மகாலிங்கத்தை நெஞ்சைவிட்டகலாத பாத்திரம் எனச் சுட்டிக்காட்டியிருந்த அதே சமயம், தனிமனித தியாகங்கள் மூலம் சமுதாய மாற்றத்தை எதிர் பார்க்க முடியுமா என்றொரு கேள்வியையும் முன் வைத்துவள்ளார். கிடு சாத்தியமானதா, கிடு தொடர்பாக நீங்கள் என்ன கூற விரும்புகிறார்கள்?

நன் பிரளயம், அக்கினி, காட்டாறு பேர்ன்ற சாதிய நாவல்களை எழுதியுள்ளேன். காட்டாறு சாதிய நாவலா என நீங்கள் கேட்போகள் நீவேலியில் ஆதிக்கச்சாதியினரின் இரவல் துண்டுக் கணியில் வாழ்ந்த தலித் சண்முகம் தனக்கென ஒரு கணியைச் செட்டிக்குளத்தில் தேடிக் கொள்கிறான். கலவி உயர்வாலும் தொழில் மாற்றத்தாலும் சாதியத்தின் கொடுமை குறைவடையும் என்பதனை என் நாவல்களில் சுட்டியுள்ளேன். மூச்சமுகத்தில் அவ்வாறான மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. யுக்ப்ரட்சி ஒன்று வெடித்து சமூக மாற்றம் சமூத்தில் ஏற்படும் என்பதில் எனக்கு நம்பிக்கையில்லை. ஆதிக்கச்சாதியினரின் மனிதாபிமானமற்ற சிலர், தலித்களின் மனங்களில் ஏற்படுத்தியுள்ள இரண்காயங்கள் அவ்வாறான ஒரு யுக்ப்பிரட்சியை இற்றைக்கு இருத்சாப்தங்களுக்கு முன்னர் எதிர்பாத்தனர். அவர்களின் படைப்புகளிலும் அவ்வாறான கருத்துக்கள் இடம் பிடித்துள்ளன. நிலமானிய சமூகத்தில் ரூசியாவிலும் சீனாவிலும் இருந்த மாதிரி வர்க்க முரண்பாடுகள், இந்தியாவில் இருப்பதுபோன்ற சாதியக் கொடுமைகள் சமூத்தில் இல்லை. ஆதலால் எனது சாதிய நாவல்கள் யதார்த்தமான தன்மைகளைப் பேசின. தனிமனித மன மாற்றங்களைப் பேசின. நடந்தவற்றையே கூறின. மகாலிங்கம் அவ்வாறான பாத்திரம். அது அவ்வாறுதான் நடந்து கொள்ளும். தலித் பெண்களை அல்லது சாதிய மட்டத்தில் குறைந்தவர்களாக எம் சமூகம் கணித்த பெண்களை வாழ்க்கைத்

துணைகளாகக் கொண்ட பிராமணர் உட்பட ஆதிக்கச்சாதியினர், மறுதலையாக ஆதிக்கச்சாதியினரின் பெண்களை மனம் முடித்த தலித் ஆண்கள் இன்று ஈழம் உட்பட பூமிப்பந்தெங்கும் உள்ளனர். அங்கெல்லாம் தனிமனித உணர்வுகள் தாம் செயற்பட்டுள்ளன. இவர்கள் தம்மை இனங்காட்டாது வாழ்வது தான் சோகம். ஒரு வகையில் அவ்வாறு இனம் காட்டவேண்டியதென்பது அவசியமுமல்ல.

06. அன்மையில் “நூனம்” வெளியிட்ட பேராசிரியர் சீவத்தம்பி அவர்களின் பவளவிறா மலரில் “நவீன இலக்கியத்தில் அவரின் விமர்சனப்பார்வை ஆத்துப் படைப்பாளரிகளுக்கு முகச்சளிப்பை ஏற்படுத்தின” என்று கூறியிருந்தார்கள். ஒரு காலத்தில் கைலாசபதி, சீவத்தம்பி போன்ற மார்க்சிஸ்ட் விமர்சகர்கள் மார்க்சிய கட்சிகளுக்கு அப்பாற்பட்டு எழுதிய எழுத்தாளர்களை, அவர்கள் படைத்தது இலக்கியமே கில்லை என்று ஒதுக்கவிட்டதாக கூறும் குற்றச்சாட்டுக்களும் நிலவி வந்தது. அதற்கு ஒப்பானதாக கிதனைக் கொள்ளலாமா? கிடு பற்றி சற்று விரோக கூறுங்கள்?

மார்க்சிஸ்ட் விமர்சகர்கள் மார்க்சிய கருத்துக்களுக்கு அப்பாற்பட்டு எழுதிய எழுத்தாளர்களை அவர்கள் படைத்தது இலக்கியமே இல்லை என்று ஒதுக்கிவிடவில்லை. அவர்களின் கணிப்புக்கு அவை உட்படுத்தப்படவில்லை. இவர்கள் கணிக்காததால் அவை இலக்கியம் இல்லை என்றும் ஆகிவிடவில்லை. ஒரு காலத்தில் தூக்கிப்பிடித்த மார்க்சிஸ்ட் எழுத்தாளர்களை இன்று சிவத்தம்பியின் மீள் விமர்சனநிலை முகம் சுழிக்க வைத்துள்ளது. அதனைத் தான் நான் குறிப்பிட்டேன். நான் பவள விறா மலரில் எழுதியவற்றை மீண்டும் தருகின்றேன். ‘நவீன இலக்கியத்தில் பேராசிரியரின் விமர்சனப் பார்வை ஈழத்துப் படைப்பாளிகளுக்கு (அதாவது மார்க்சிஸ்ட் படைப்பாளிகளுக்கு) முகச் சுழிப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளன. டானியல், டொமினிக் ஜீவா, ரகுநாதல். ஆகியோரை புனைக்கதை இலக்கியத்தின் உச்சங்களுக்கு முயன்ற பேராசிரியர் இன்று டானியலை அவருடைய ‘கானல்’ நாவலுடனும், ரகுநாதனை அவரின் ‘நிலவிலே பேசுவோம்’ சிறந்தையத்தும், மட்டுப்படுத்திவிட்டார். முத்த எழுத்தாளர் அகஸ்தியரின் படைப்புகளை அவை மார்க்சியப் பார்வை கொண்டனாக இருந்தும் இலக்கிய வரம்பிற்குள் சேர்க்காது ஒதுக்கிவிட்டார். நாவலாசிரியர் கணேசலிங்கத்தின் ஆரம்ப நாவல்களான ‘நீண்டபயணத்தையும்’, ‘செவ்வானத்தையும்’ ஏற்கும் பேராசிரியர் ஏனையவை மறுவாசிப்பிற்குரியவை எனக் கணிப்பிட்டுள்ளார்.’

(தொடரும....)

வள்ளைவெளி

வல்லை வெளியில்
வானம் குடை பிடிக்கும்
வட்டமாய்ச் சுற்றி நிற்கும்
வான் பயிரும் பனை மரமும்
நீலப் பட்டுடுத்தி
நிரை நிரையாய் காட்சி தரும்
நெய்தலோடு மருதம் இங்கே
நேசமாய் உறவாடும்
கார்காலம் பிறந்து விட்டால்
கைக்குலுக்கிச் சகம் கேட்கும்
தாழைமரம் பூப்புத்து
தங்க நிறப் பழம் தூங்கும்
புன்னை மரக்கிளைகளிலே
புள்ளினங்கள் இசையமைக்கும்
சுச்சமரம் பழம் பழுத்து
இளசுகளின் மனம் பறிக்கும்
வீதி ஒரத்து
இலந்தை மரங்களிலே
அப்பிள் பழம் போலே
அழகான கனிதாங்கும்
சவுக்கமரச் சிலுசிலுப்பில்
சங்கீதம் தாலாட்டும்
ஆழநிரைகள் அங்குமிங்கும்
அலைந்து புலதேடும்
காவல் செய்யும் இடைச்சிறுவன்
கால்கடுக்கும்
தொண்டைமான் ஆழு இங்கே
வளைந்து வளைந்து ஓடும்
கோடைமழை பொய்த்து விட்டால்
அன்னநடை பயிலும்.

கொக்குகளும் நாரைகளும்
மீன் பிடிக்கும்
வெண் பஞ்சப் பொதியாக

அவை மிதக்கும்.

மீனவர்கள் வீச்கின்ற வலைகளிலே
நண்டு இறோல் முரல் வகைகள்
வளமாக மாட்டிக் கொள்ளும்
உப்பு விளைந்து விட்டால்
உவர்க் காற்று மெல்லவீசும்
வலிகாமம் வடமராட்சி
இலைவிரண்டின்
உறவுப்பாலமாக
வல்லைப் பாலம் வரவேற்கும்
மனித நேயத்தை
தம் மனவெளியில்
விரித்து வைக்கும்
மக்கள் மனம் போலே
வல்லைவெளி விரிந்திருக்கும்
இத்தனைக்கும் மத்தியிலே
வல்லை முனியப்பர்
வருவோர் போவோரை
இரவுபகல் காத்து நிற்பார்.

வட அல்லவ சீன்னராஜன்

கல்வியும் பாடசாலைச் சமூகமும் செல்லத்துரை சேதுராஜா

கண்ணுடையர் என்போர் கற்றேரார் - முகத்திரண்டு
புண்ணுடையோர் கல்லாதவர்.

பொய்யாமொழிவள்ளுவர்.

‘ஆந்தையால் பகலில் எதனையும் பார்க்கமுடியாது
காக்கையால் இரவில் எதனையும் பார்க்கமுடியாது.
படிப்பறிவற்ற மனிதன் அவற்றைவிட வலுவற்றவனாவான்.
ஏனெனில் அவனால் இரவிலோ அல்லது பகலிலோ
எதனையும் பார்க்க முடிவதில்லை.’

கலாநிதி C.W.W கண்ணங்கரா.

மனித வாழ்வக்குக் கல்வி அவசியமானது என்னும் கருத்து
பண்டுதொட்டு இன்றுவரை நிலைப்பற்று வருகின்றது. மானிடவாழ்வில் ஈலங்கியாகாத
தொன்றில்லை என்பது நடைமுறை உலகின் நிதர்சனமான உண்மையாகும்.
மகிழ்ச்சிகரமான வாழ்வுக்கு அடிப்படையான இக் கல்வியை வழங்கும் முதல் முக்கிய
ஆதாரம் பாடசாலைகளோயாகும் என்பதுவும் கல்வியின் பிரதான நோக்குகளான மானிட
சமூக விழுமியங்களைப் பேணுதல், அவற்றை எதிர்காலச் சந்ததியினருக்குக்
கையளித்தல், காலத்திற்கேற்ற பொருத்தமான சமூக மாற்றங்களை உண்டாக்குதல்
முதலான பணிகள் பாடசாலைகளைச் சார்ந்துள்ளன என்பதுவும் இன்று கல்விப்புலம்
சார்ந்தவர்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டனவாகும். மதிப்புமிகு மனிதவாழ்க்கைக்கும்.
மானிட மேன்மை நோக்குப் புரட்சிக்கும், சிந்தனை வளர்ச்சிக்கும் அடிப்படையான
கல்வியை வழங்குவதில் பாடசாலைகளின் வெற்றிக்கும் கீர்த்திநாம மேன்மைக்கும்
பாடசாலைச் சமூகத்தின் செல்வாக்கு உந்துசக்தியாக விளங்குகின்றது. பாடசாலை
என்பது ஒரு சமூக நிறுவனமாகும். பாடசாலை சமூகத்திற்கும் சமூகம் பாடசாலைக்கும்
ஆதாரமாக அமைகின்றன. ஒரு சமூகத்தின் முன்னேற்ற அடையாளங்களில் அச்
சமூகத்தில் அமைந்துள்ள பாடசாலைகளின் ஆரோக்கிய நிலைகை பிரதான இடம்
வகிக்கின்றது. பாடசாலையின் செயற்றிற்றும் கீர்த்தி நாமமும் (Good will) சமூக
மேம்பாட்டின் குறிகாட்டியாகின்றன. எதிர்கால சமூக மாற்றங்களின் பிரதான செயற்பாட்டுக்
களமாகப் பாடசாலைகள் விளங்க வேண்டுமாயின் அதன் நிகழ்கால ஏற்பாடுகளும்
செயற்பாடுகளும் தூர நோக்குடனும் அங்கு பூர்வமாகவும் அமைதல் வேண்டும். இதற்குப்
பாடசாலைச் சமூகம் (School Society) கட்டமைப்பட வலுமிக்கதாக்கப்பட வேண்டும்.

பாடசாலைகளின் அபிவிருத்தி என்னும் பன்முகப் பரிமாணத்தை வெளிப்படுத்தும்
கட்டுருசார் எண்ணக் கருவானது தனிமனித, சமூக, தேசிய, சர்வதேச எல்லைகளை
நோக்கிய படிமுறை வளர்ச்சியினை வேண்டி நிறுகின்றது. தனிமனிதனை (மாணவனை)
அவனது வாழ்வுக்குரிய திறங்களை வளர்த்தெடுப்பதனுடாக எனைய படிநிலை
வளர்ச்சிகள் எய்தப்படுவதனை இவ்வெண்ணக்கரு உள்ளடக்கியுள்ளது. எனவே
மாணவரது மகிழ்ச்சிகரமான வாழ்வாதாரத்திற்குக்களை வளர்த்தெடுக்கும்

பணியில் பாடசாலைக்கு உறுதுணையாகப் பாடசாலைச் சமூகம் செயற்படுதல் இன்றியமையாததாகும்.

பாடசாலைச் சமூகம் என்னும் போது மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள், பணியாளர்கள், பெற்றோர், பழையமானவர்கள் நலன்விரும்பிகள், கல்வி நிர்வாகப் பணியாளர்கள் முதலானோர் குறிப்பிடப்படுகின்றனர். மேலும் பிரதேசத்தின் ஏனைய பொதுச்சேவை நிறுவனங்கள், வர்த்தகர்கள், அரசியல் தலைவர்கள் முதலான பாடசாலையுடன் தொடர்புடைய அனைவரும் இதில் அடங்குவர். பாடசாலை முகாமைத்துவமும் மேற்கூறித்த பங்காளிகளும் நெருக்கமாகத் தொழிற்பட்டு உண்மையான கல்வி இலக்குகளை அடைவதற்கான அப்பணியுடன் கரும்மாற்றுவராயின் அது ஆரோக்கியமான குழந்தையாகும்.

கால. அற்றுத்தினாடாக இன்று கல்வி இலக்குகளும் மாற்றுக்களை உள்ளாங்கி சிக்கலடைந்து செறிவாகியுள்ளன. இதனால் பாடசாலைகளின் செயற்பாடுகளும் ஆசிரியர்கள், அதிபர்கள், நிர்வாகிகளின் பணிகளும் வகிப்புக்களும் சிக்கலடைந்துள்ளன. கல்வியினடைவைப் பொறுத்தவரை பரீட்சை அடைவுகள் மாத்திரமல்லது சமூக விழுமியங்களும் தலைமைத்துவத்திற்களும் மாணவர்களிடம் வளர்த்துக்கப்படுவது கட்டாயத் தேவையாகவுள்ளது. மாணவரைச் சமூகத்திற்குரியவராக்கும் பொறுப்பு பாடசாலைச் சமூகத்தைச் சர்ந்ததாகும். நவீன கல்வி இலக்குகளை நோக்கிய கல்விச் செயற்பாடுகள் நவீன கற்றல் கற்பித்தல் முறைகளினாடாக முன்னெடுக்கப்படுகின்ற அதே நேரத்தில் எமது சமூக விழுமியங்களும் பண்பாடும் கலாசார நறுமணமும் கலந்து பொலிவு பெற்றோடுகின்ற நீரோடை போன்று கல்வி அமைதல் வேண்டும். மாணவர்கள் தமது சொந்தப் பண்பாட்டு அடையாளங்களுடன் கல்வியடைவுகளை எய்தப் பெறுதல் வேண்டும். இதற்குப் பாடசாலைகளும் கல்வி அமைப்புக்களும் வெறுமென பாட உள்ளடக்கங்களை மாத்திரம் போதிக்கின்ற பொறிமுறைக் களங்களாக அமைதல் போதது. அவை உயிரோட்டமுடைய சமநிலை ஆளுமையிக்க மாணவர்களை உருவாக்குகின்ற நிறுவனங்களாகத் திகழ்தல் வேண்டும். இதற்குப் பாடசாலைச் சமூகத்திடம் கல்வி பற்றிய விழிப்புனர்வு அவசியம்.

ஒரு சமூகம் எந்தளவிற்குக் கல்வி விழிப்புனர்வுள்ளதாகக் காணப்படுகின்றதோ அந்தளவிற்கு அதுச் சமூகத்தின்டுண்மையான கல்வியடைவுகள் வெளிட்டுகின்றன. இன்று மாணவர்கள் பலர் தேவையான கல்வி இலக்குகளையோ சமநிலை ஆளுமைப் பண்புகளையோ கொண்டிராத நிலைமைகள் உணர்படுகின்றன. மாறிவரும் உலகச் சூழ்நிலைகளும் நிச்சயமற்ற உள்ளாட்டு அரசியல் குழந்தைகளும் சமூகத்தில் ஒரு தகைப்பு நிலையினை உருவாக்கியுள்ளன. மக்கள் தமக்கு உரித்தான வாழ்க்கை முறைகளைச் சந்தர்ப்பாவசத்தால் தெரிந்தோ தெரியாமலோ கைக் கொள்ளத் தலைப்பட்டுள்ளனர். கல்வி என்பது வியாபாரப் பண்பில் கட்டுண்டுள்ளது போல் காட்சியளிக்கின்றமையால் ‘ஞானம்’ என்பது அடையப்படமுடியாததாகத் தோன்றுகின்றது. கல்விச் செயற்பாடுகள் கற்பித்தல் பொறிமுறைகளுடன் மட்டுப்படுத்தப் படுவதாகவுன்றி ஞானத்தின் வழிமுறைகளாக அமைதல் வேண்டும். மாணவர்களைச் சிறந்த சமூக அங்கத்தவர்களாக ஆக்கும் செயற்பாட்டுத் தடங்களில் பாடசாலைகள் சரியாகக் கால்பதிப்பதற்குப் பாடசாலைச் சமூகம் வழிகாட்டி உறுதுணையாதல் வேண்டும்.

இதற்குப் பாடசாலைச் சமூகம் விழிப்புனர்வு பெறல் வேண்டும். சமூகவிழிப்புனர்வை ஏற்படுத்துவதில் பாடசாலைகளும் தமது பங்களிப்பை வழங்குதல் வேண்டும்.

மாணவர்களின் கல்வியில் பாடசாலைச் சமூகம் முன்னுரிமை அக்கறை காட்டுவதுடன் ஆரோக்கியமான கட்டுப்பாட்டுச் செயன்முறைகளையும் அவை கொண்டிருத்தல் வேண்டும். மாணவர்களது வயதிற்கும் மாறிவரும் குழலுக்கும் ஏற்றாற்போல் கள ஏற்பாடுகளையும் பொறுப்புக்களையும் ஏற்றுக் கொள்ளல் வேண்டும். சிக்கல்களும் பிரச்சினைகளும் ஏற்படும் காரணங்களிலேயே முகாமைத்துவ நூட்பங்கள் பிரயோகமுக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. இவ்வாறுாரா வேளைகளில் பாடசாலைச் சமூகம் திலும் தலையிடாக கொள்கையினை கொண்டிருத்தல் ‘செய்ததுக்க செய்யாமையாலும் கெடும்’ என்னும் வள்ளுவன் வாக்கிற்கிணங்க குற்றமாகக் கொள்ளப்படும்.

இன்று மாணவர்களின் கல்வி மற்றும் கலாச்சாரச் சரிவுகளுக்குப் பாடசாலைச் சமூகப் பிரிவினால் தனித்தனியானதும் கூட்டானதுமான கொள்கைகளும் செய்யாடுகளுமில் காரணமாகும். இன்றையமானவர்கள் பாடசாலைகளில் செலவிடும் நேரம் பெயிடடிப்படையில் குறைவாகும். வீட்டிலும் பிரத்தியேகப் போதனை நிலையங்களிலுமே அவர்கள் அதிகளவு நேரத்தைச் செலவு செய்கின்றனர். இதனால் மாணவர்களது நடத்தைக் கோலங்களில் பாடசாலைகளின் செல்வாக்கு நலிவடைந்துள்ளது. பாடசாலைகள் மாணவர்களைப் பொதுப் பரீட்சைகளுக்கும் சில வகைப் போட்டிகளிற்குமான பதிவுகளை மேற்கொள்ளும் காரியாலங்கள் என்னும் தோற்றுப்பாடே மேலோக்கியுள்ளது. பாடசாலைகளினையே ஆரோக்கியமற்ற உள்ளாந்த போட்டிகளும் மீந்திறன் மிகக் குறைந்த எண்ணிக்கையுடைய மாணவர்களது கல்வி அடைவுகளுக்காக உரிமை கோரும் பிரசாரங்களும் எமது இன்றைய கல்விச் சமூகத்தின் பலவீனத்தின் வெளிப்பாடுகும். ஒட்டு மொத்தமான கல்வி வளர்ச்சி என்பது கல்வியின் பிரதான இலக்காக இருக்கையில் பெருமளவு மாணவர்கள் கல்வியடைவுகளில் தோல்வியடைந்து போவதற்கும், கல்வியின் பண்பாட்டுத் தரக் குறிகாட்கள் இழிநிலையில் இருப்பதற்கும் பாடசாலைச் சமூகத்தினின் சிந்தனைக் குறையாடும் செயற்பாட்டு நலிவுமே காரணமாகும். இவை சீ செய்யப்பட்டுச் சரியான திசை நோக்கி முடுக்கிவிடப்படுதல் வேண்டும்.

பாடசாலை ஆசிரியர்களும் பெற்றோரும், நலன்விரும்பிகளும், கல்விப்பணியாளர்களும் வகைகளுல் பொறுப்பினை உணர்ந்து செய்யப்படுதல் வேண்டும். தத்தம் சமூகப் பொறுப்புக்களை ஏனைய பிரிவினிடம் சமத்தி விடுவதனால் தொர்ந்து கல்வியின் பிழையான பக்கங்களை காட்சிப்படுத்தப்படலாம். மாணவர்களைப் பாடவிதானக் கல்வியடைவுகளை எய்தச் செய்வதுடன் சமூக பண்பாட்டு விழுமியக்கட்டுப்பாட்டு நெறிமுறைகளைக் கைக்கொள்ளச் செய்வதற்கான சந்தர்ப்பங்களை ஏற்படுத்துதல் பாடசாலைச் சமூகத்தின் மழுமதற் பணியாயமைதல் வேண்டும். மாணவர்கள் பெற்றோரைப் பேணவும். பெரியோரை மதிக்கவும் ஊக்கமளிக்கும் செயற்பாடுகளை முன்னெடுத்தல் எதிர்காலத்தில் அவர்கள் சிறந்த பொறுப்புவாய்ந்த சமூக அங்கத்தவராகும் தகுதியைக் கொடுக்கும். கல்விப்பணிப்பிரிவோர் தத்தம் பதவிக்கும் பொறுப்புக்கும் வகை கூறக் கடமைப்பட்டவர்களாவர். ஆரோக்கியமான பாடசாலைச் சமூகங்களை

உருவாக்குவதற்கு அவர்கள் வழிகூடிகளாகவும் உந்தகைத் தழங்குபவர்களாகவும் செயற்படுதல் இன்றியமையாததாகும். பெற்றோர்கள் அனைவரும் தமது பிள்ளைகளின் கல்விக்கும் சமூகத்தின் வளர்ச்சிக்கும் மற்றும் ஸலாவற்றையும் விட முதல் முன்னுரிமை வழங்குபவராகச் செயற்படுதல் வேண்டும். ஆசிரியர்களும் பணியாளர்களும் அர்ப்பணிப்படிடுவும் தொழில் ஈடுபாட்டுதனும் கருமாந்தி சமூக நோக்குடைய மாணவ சமுதாயத்தினை உருவாக்குதல் வேண்டும். வெற்றி பெற்ற பாடசாலைச் சமூகங்கள் தமது பாடசாலை என்னும் எல்லையினைத் தாண்டி ஏனைய பின்தங்கிய பாடசாலைகளுக்கும் சாத்தியமான வழிகளில் வழிகாட்டி உதவி புரிதல் என்பதும் ஞானம் (WISDOM) வழிவரும் ஆரோக்கிய நிலையாகும். இத்தகைய கல்வியினால் எல்லோரும் இன்ப்பிரித்தல் என்னும் பரந்த இலக்கு எதிர்ப்படும். பாடசாலைச் சமூகத்தின் சேவை இலக்குகள் படிமுறை சார்ந்த தூர் நோக்குடையன. கல்விச் சமூகங்கள் இந்த உண்மை இலக்கை உணர்ந்து செயற்படின் இலக்குகள் எத்தவல்லனவே.

□ □ □

வழித்துகிழேற்

கடந்த ஐந்து தசாப்தங்களுக்கும் மேலாக பழந்தமிழ் இலக்கிய இலக்கணம், நவீன இலக்கியம், மொழியில், தமிழ் நாடகம், இலக்கிய வரலாறு, தமிழர் பண்பாடு, அரசியல், பொருளாதாரம், தொடர்பாடல் போன்ற துறைகளில் தனது பல்பரிமாண ஒருங்கமையால் ஈழத்து இலக்கியத்திற்கு செழுமை சேர்த்து வரும் தமிழரினரும், தமிழக அரசின் அதியுரை விருதுகளில் ஒன்றான “திரு. வி. க. விருது” பெற்றவருமான வாழ்நாட் பேராசிரியர்

கலைநிதி கார்த்திகேச சிவத்தமிழி அவர்கள் பவளவிழா காண்பதையிட்டு உளம் பூரிப்பதுடன் பல்லாண்டு காலம் நீடியில் வாழ ஜீவந்தி கிதய பூர்வமாக வாழ்த்துகிறது.

பரதுகரப்பு

- தெணியான்

நான் அப்ப ஐந்தாம் வகுப்பில் படித்துக் கொண்டிருக்கின்றேன். எங்களுக்கு வந்து வாய்த்த வகுப்பாசிரியர் சுற்று வித்தியாசமான ஒருவர் வெகு சூதாகலமான ஆள். வகுப்பில் எங்களை பெபாமுதும் கலகலப்பாக வைத்திருப்பார்.

அவர் வகுப்பறைக்குள் வந்து சேரும் காட்சியைக் காண்பதற்கு நாங்கள் பெரும் ஆவலுடன் காத்திருப்போம். அந்த அரிய காட்சியைத் தினமும் காண்பது நாங்கள் பெற்ற பெரும்பேறு என்று சொல்லவேண்டும்.

அவர் ஒரு நாடக நடிகன்போல அங்கு வந்து தோன்றுவார் வரவுப்பாடல் ஒன்றைப் பாடியவன்னைம் நடிகன் அரங்கில் வந்து சேருவதுபோல அவர் பாட்டோதோன் வருவார். அபொழுது நிமிர்ந்த மெட்டான் ஒரு துள்ளை நடை இருந்தாற்போல அவரிடம் வந்து சேர்ந்து விடும். அது அவருக்கு இயல்பான ஒரு நடை அல்ல என்பது சுற்று உண்ணிப்பாக நோக்கினால் மெல்லப் புலப்படும்.

அன்றும் அவர் வழுமைபோல நடந்து வந்தார்

‘வணக்கம் ஸேர்’ நாங்கள் அனை வரும் பணிவாக எழுந் து நிற்கின்றோம்.

‘இருங்கள் இருங்கள் மஹரிஷியின் தீவ்விய தரிசனத்துக்காகக் காத்துக்கிடக்கும் பக்தர்கள் முன்னே திடீரெனத் தோன்றி இருக்காத்துக்களையும் மேலே தூக்கி ஆசீர்வதிப்பதுபோல தாளையத்துடன் கரங்களை அசைக்கின்றார். நாங்கள் ஆசீர்வதிக்கப் பெற்றவர்களாக மெல்ல அமருகின்றோம்.

அவர் எங்களை முகம் நோக்கி நிற்கி கின் நார். அவருக்குப் பின் னே அவருக்குரிய மேசை. இரண்டு அடிகள் பின் நோக்கி மெல்ல நகந்து அந்த மேசை விளிம்பில் மெதுவாகத்தனது பிருஷ்த்தை வைக் கி ன் நார். பின் னர் வலது காலைத்தூக்கி சுற்று மடித்து இடது தொடையின்மேல் போட்டுக்கொண்டு ஒந்றைக் காலில் ஊன்றி நிற்கின்றார். ஆகா..... ஆகா..... என்ன அந்தும் என்ன அந்தும்! வேய்வகுமல் ஊதும் கண் ணனை நேரில் கண்டதில்லை ஓயியங் களில் அவரைப் பார்த்திருக்கின்றோம் சாட்சாத் அந்தக் கண்ணபிரானே பூமிக்கு இறங்கிவந்து காட்சி தருவது போல அவர் எங்கள் முன் தோன்றுகின்றார்.

அவரின் சிரித்த விழிகள் மெது மெதுவா எங் களை நோக்கி நோட்டமிட்டுமேயந்து வருகின்றன. பின்னர் ஏதோ ஒரு இராகத்தைப் பாடப்போகும் பாவலனையில் தொண்டையைச் செருமிச் செருமி சரிசெய்து கொள்ளுகின்றார். நாங்கள் தீர்பாக்கின்றோம் வழுமைபோல ஒரு இராகம் பிறக்கப் போவதை. அப்படி எதுவும் நடக்கவில்லை. மீண்டும் ஒரு செருமல் அதன் பிறகு பிள்ளைகளே உங்களுக்குச் சந்தோஷமான ஒரு செய்தி சொல்லப் போகிறேன் எனக் கூறிக்கொண்டு எங்கள் முகங்களை துல்லியமாக மீண்டும் நோக்குகின்றார்.

எங்களுக்கு மனதில் தீடென ஆவல் எழுந்து பொங்கி வழிகிறது. அவர் தனது முகத்தில் புள்ளைக் குளிரவிட்டு மெளனமாக நிற்கின்றார்.

மகிழ்ச்சியான செய்தியானால் காலந்தாழ்த்தாது உடனே சொல்லி வைத் தவிட வேண்டும். துயரமான செய்தியானால் கொஞ்சம் தாமதித்து மெல்லச் சொல்லலாம்

இது கூட அவருக்குத் தெரியாது?

எங்கள் உள்ளங்களில் ஆவலைத் தூண்டிலும் உத்திரான் இந்த மௌனம்.

எங்கள் எல்லோருடைய கவனமும் தன்னை நோக்கித் திரும்பி இருக்கின்றது என்பதை அவர் அவதானித்துத்தீர்மானித்துக் கொண்டு திருப்தியாக மெல்லத்தலை ஆட்டுகின்றார்.

திரும்பவும் ஒரு சங்கீதச் சொருமல்

அதன் பின்னர் ‘உங்களை நான் ஒரு ரூர் கூட்டிக் கொண்டு போகப்போன்றேன் ரூர் என்றால் சுற்றுலா, தெரியுந்தானே! வரவிருப்ப மானவர்கள் கை உயர்த்துங்கோ! என்று கேட்கின்றார். அட அதற்கா இத்தனை ஆலாபனைகள்! சட்டென்று சொல்லி இருக்கலாமே!

நான் பட்டென்று எழுந்து நிற்கின்றேன் அவருக்கு வெற்றிப் பெருமிதம் குறிப்பாக என்னைப் பார்த்து சொண்டுக்குள் சிரிக்கின்றார் பிறகு, ‘காக்கயைத்தான் உயர்த்தச் சொன்னேன்’ என்கின்றார்.

வகுப்பில் எல்லோரும் என்னைத் திரும்பிப் பார்க்கின்றார்கள். கேவியாகச் சிரிக்கின்றார்கள். எனக்குப் பெரிய வெட்கமாகப் போச்சு. சட்டென்று வாங்கின் மீது திரும்பவும் குந்துகின்றேன். ஆனால் மனதில் எழுந்து ஆவல் அடங்குவதாக இல்லை. வலது கரத்தைத் தூக்கி நல்ல உயரமாக உயர்த்திக் காட்டுகிறேன் என்னைப்பார்த்துச் சிரித்தவர்கள் இப்ப சிரிக்கவில்லை. கொஞ்சம் சணங்கி

தயங்கித் தயங்கி ஓவ்வொருவராகக்கை உயர்த்துகின்றார்கள் இப்பவகுப் பறைக்குள் கைகளை நட்டுவைத்தது போல எல்லோருடைய கைகளும் உயர்ந்து நிற்கின்றன.

ஆசிரியர் முகம் மலருகின்றது. இனக் கமாக என்னைப் பார்த்துச் சிரிக்கின்றார். அவர் சிரிப்பு எனக்குத் தெரிவிக்கும் நன்றிச்சிரிப்பு என்பது எனக்குத் தெரியும். எனக்கு மனதளவில் சொல்லமுடியாத பெருமை பெரிய காரியமொன்றைச் சாதித்துவிட்டதான் புரூகம். ஆசிரியர் மாணவன் எனக்கு நன்றி தெரிவிப்பதென்பது சாதாரணமான ஒரு காரியமா? அதன் பிறகு வகுப்பில் என்ன நடந்தது என்பது எனக்குத் தெரியாது. வகுப்பு எப்ப முடியும்? வீட்டுக்கு எப்ப போய்ச் சேருவேன்? என்று தூடித்துக் கொண்டிருந்தேன்.

நான் வீடு வந்து சேர்ந்தேன் எப்படி வந்தேன்/ நடந்தா, பறந்தா? அதுவும் எனக்குத் தெரியாது. வீட்டுப்படலையைத் திறந்துதிட்டத்துக் கொண்டு தூளிக்குதித்து உள்ளே ஒடி வருகின்றேன். ‘அம்மா..... அம்மா..... அம்மோய்.....’ அம்மாவின் அக்கை இல்லை. இந்த நேரம் அம்மா எங்கே போய் இருப்பா! அடுக்கைக்குள்ளோதானே இருப்பா! அம் மோய் அம் மோய்.....’ அடுக்களைக்குள் பாய்கிறேன்.

அம்மா அடுப்புக்குமுன் குந்தி இருக்கின்றா. அடுப்பில் மீன்குளம்பு கொதித் துக்க கொண்டிருக்கின்றது. அகப்பையைவைத்து அம்மா துழாவிக் கொண்டிருக்கின்றா. அம் மாவக்கு வியர்த்துக் கொட்டுகிறது. அம்மாவின் முக்குத்திக் கல்லு மாதிரி வியர்வைத் துளிகள் நெற்றியில் ‘கன்னத்தில்’

ஷ்வநதி

கழுத்தில் மின்னுகிறது வியர்வையால் குளித்து அம்மாவின் சட்டை நணைந்து கிடக்கிறது. அடுப்பு வெளிச்சம் முகத்தில் விழுந்து அம்மா நல்ல ஓவியமாகத் தோன்றுகிறா. அம்மா நல்ல வடிவு இப்ப அம் மாவக்கு அவருக்கு அவர்கள் ஜ்யா சாப்பாட்டுக்கு வருகிற நேரம். எனக்குள்ள அவசரம் அம்மாவக்குத் தெரியாது. திரும் பவும் ‘அம் மா...’ என அழைக்கின்றேன். அம்மாவின் முழுக் கவனமும் குளம்பு பொங்கி வழிந்து விடக்கூடாது என்பதில் எனக்குள் ஆவல் பொங்கி வழிந்து கொண்டிருப்பது அம்மா அறியமாட்டா.

‘அம்மா, நாங்கள் ரூர் போகிறம்’
‘முதல் புத் தகத் தைக் கொண்டுபோய் வைச்சுட்டு உடுப்பை மாத்து உங்க்கு எல்லாத்துக்கும் அவசரக்குணம்’

‘அம்மா. நானும் போகப்போகிறேன்’
‘முதல் சொன்னதைச் செய் உங்ககாக அம்மியிலே அரைச்சுக் குளம்பு காய்ச்சி வைச்சிருக்கிறன் கால முகம் கழுவிக் கொண்டுவா’

‘ஓமெண்டு சொன்னால்தான் சாப்பிடுவன்’

‘ஓ கோ..... இப்பவே பிடிவாதம் பிடிக்கத் துடங்கிவிட்டாய்’

‘அம்மோய்..... சொல்லுங்கமோய்.....’
‘நான் என்ன சொல்லுகிறது?’

ஜ்யா வாற்றேநரம் வந்தாப்போலகேள்’
சட்டிக்குள் குளம்பு இப்பதான் கொதி அடங்கிப்போனது அம்மா இப்பதான் என்னைத் திரும் பிப் பார்க்கிறா. ‘என்னவாம்?’ முற்றுத்தில் சயிக்கினை நிறுத்திக்கொண்டு ஜ்யா கேட்கின்றார். கடையைப் பூட்டிக் கொண்டு மத்தியானச் சாப்பாட்டுக்காக இப்ப வந்திருக்கின்றார்.
‘பிறகு கேளுங்கோ..... முதல் வந்து சாப்பிடுங்கோ’

‘என்னவாம் பிள்ளை? கேட்டுக் கொண்டு அடுக்களை விறாந்தைக்கு ஏறிவருகின்றார்.

அம்மா அடுக்களைக்குள் ஜ்யா விறாந்தைபில் நான் அம்மாவுக்கு அருகே மெளன்மாகி நிற்கின்றேன்.

‘சொல்லன்.....’ அம்மா
‘அம் மா சொல்லவுங்கோ...’
மெல்லச்சினுங்குகிறேன்.

‘எல்லாத்துக்கும் ஆயித்தம் சொல்லத் தான் பயம் ரூர் போகப்போகின்மாம்’

‘சின் னப்பிள்ளைகளுக்கு என்னாரு? நீ துருதிரென்டு இதிலே நிற்கிறன் என்டு அதிலே நிற்பாய்’

‘வகுப்பிலே எல்லாரும் போகினம் ஜ்யா’

‘வகுப்பிலே எத்தினை பேர்’
‘முப்பது’

‘எங்கே கூட்டிக் கொண்டு போகப் போகினம்?’

‘யாழ்ப்பாணக்குடா நாடு’
‘எங்கு மனதில் நம்பிக்கை பிறந்து விட்டது

‘கைதடி செவிடர் குருடர் பாடசாலை, யாழ்ப்பாணம் தொல்பொருட் காட்சிகோட்டை, காங்கேசன்துறைசீமீந்த தொழிற்சாலை, கீரிமலைக்கேணி..’ முச்ச விடாமல் நான் அடுக்கிக் கொண்டு போகின்றேன்

‘அஉ உங்களைக் கூட்டிக் கொண்டுபோகிறது?’

‘எங்கடை ஸேரும், இங்கிலீச் சிச்சரும்’

‘வேறை.....?’
‘ஜ்யா, அம்மா விரும்பினால் வரலாமாம்’

‘அப்ப.. நானும் வருகிறன்’
எனக்கு மனதில் ஒரே வியப்பு ஜ்யாவுக்கும் இந்த இடங்கள் தெரியாது என்று நினைத்துக் கொள்ளுகின்றேன் மனதில் எழுந்த சந்தேகத்தை சட்டென்று கேட்டுகிறுகின்றேன்.

'ஜயாவைவச் ஸேர்மார் ரூர் கூட்டுக் கொண்டு போகயில்லை அதுதான் ஜயாவுக்கு இந்த இடங்கள் தெரியாது'

'ஜயா..... வாய் திறந் து 'ஹ..... ஹ..... ஹ.....' என் று வெற்றிலைக்காவிதெரியக் குலுங்கக் குலுங்கப் பெரிதாகச் சிரிக்கின்றார். ஜயா வின் செல்ல வண்டி மேலும் கீழம் ஆடுகிறது.

அம்மா முந்தானையை இழுத்து வாயைப்பொத்திக் கொண்டு மெல்லச் சிரிக்கின்றாரா.

இருவரும் ஏன் சிரிக்கின்றார்கள் என்று எனக்கு ஒன்றுமே விளங்கவில்லை சில சமயம் இவர்கள் இப்படித்தான் எனக்கு விளங்காமல் கள்ளச்சிரிப்புச் சிரிப்பார்கள். நான் இருவருக்கும் நடுவில் பேந்தப் பேந்த முழித்துக் கொண்டு நிறுகின்றேன்.

பிறகு அம்மா சொல் லு கி ன் றா 'உனக் குத் துணையாக ஜயா வரப்போகிறார்'

'அப்ப..... ஸேரும்..... ரீச்சரும்? எனக்குச் சந்தேகம் இன்னும் தீவில்லை.

'முப்பதுபேர் எல்லாரையும் அவையஞக்குக்கட்டி மேய்க்க ஏலாது எங்கநட பின்னையை நாங்கள் தானே பாக்கவேணும்!'

கடையைப் பூட்டி விட்டு ஜயா புறப்பட்டு என்னோடு ரூ வந்தார்.

கதிரை ஒன்றைத் தூக்கி வந்து முற்றத்தில் வைத்து அதில் அம்மா அமர்ந்திருந்து கூந்தலைக் குலைத்து இடது தோளின் மேலாக மார்பினில் தொங்கவிட்டு சீப்பினால் வாரிக் கொண்டிருக்கின்றா. தலைவாரி முடிந்ததும் நேரே கிணற்றுக்குப் போவா குளிப்பதற்கு. புழுக்ககாலமானால் அம்மா மாலையில் குளிப்பதுதான் வழக்கம். இதுதான் சிரியான சந்தர்ப்பம் எனத் தீமாளித்துக் கொண்டு நான் அம்மாவை அணுகுகின்றேன்.

'அம்மா குளிபுங்கோவன்' நான் அள்ளித்தாறன்'

'என்ன இருந்தாப்போல அம்மாவிலே இரக் கம் வந் துவிட்டுது / சத் தி வளைக்காமல் சங்கதியைச் சொல்லு?'

'ஒண்டுமில்லை அம்மா' 'கள்ளா பொய் சொல்லாதே உன்னை எனக்குத் தெரியும்.

'அம்மா, எல்லாரும் படம் பாக்கப் போறான்கள் நானும் போகப்போறன்'

அம்மா கூந்தல் வாருவதை நிறுத்திக் கொண்டு தலைநிமிர்ந்து கோபமாக என்னைப் பார் த் துச் சொல்லுகின்றா.

'ஓ....ஓ.. நீ இப்பகுடுக்கண்டிட்டாய் இரவு நேரம் படம் பாக்கதியேட்டருக்கு வெளிக்கிட்டாய்'

'இரவு இல்லை நாளைக்குச் சனிக்கிழமையை பகல் மெற்றி ஸோவகுச் சுந் தப்படங்களை உண்மையான வாழ்க்கை என்டு நம்பி இந்தக்காலத்துப் பேடியள் பெட்டைகள் கெட்டுப்போகுதுகள்'

'இது நல்ல படம் ஸோதான் போய்ப்பாக்கச் சொன்னவர்'

'என்னபடம்?' அம்மா கொஞ்சம் இறங்கி வந்து விட்டாபோல எனக்குப் புலப்படுகின்றது. நம்பிக்கையுடன் சொல்லுகின்றேன்.

'சம்பூரணராமாயணம்' அம்மா அடுத் து என் ன சொல்லப்போரா என்பது எனக்குத் தெரியும் நான் எதிர்பார்த்தது' போல் 'ஜயா வந்தாப்போல கேளன்' என்கிறா எனக்கு. உள்ளுர சிரிச்சல் வந்துவிடுகிறது.

'என் ன கேட்டாலும் ஜயாவைக் கேள்..... ஜயாவுக்குச் சொல்லு...பகல் நேரந்தானே! ஜயாவுக்குத் தெரியாமல் போய்விட்டு வந்தால் என்ன?' அம்மா தலையை வேகமா வீசி கூந் தலைப் பின் புறம் எடுத் து இருக்கங்களையும் தூக்கிக் குடுமியை முடிந் த் வண்ணம் பற்களை நெருடிக்கொண்டு எழுகின்றா.

'அம்மா தலையை வேகமா வீசி கூந் தலைப் பின் புறம் எடுத் து இருக்கங்களையும் தூக்கிக் குடுமியை முடிந் த் வண்ணம் பற்களை நெருடிக்கொண்டு எழுகின்றா.

ஜீவநதி

'என் சொன்ன நீ..... என் சொன்னான்.. பொய்யும் பூட்டுமாக நடக்கப் போகிறியே? ஜயாவைக்கேட்காமல் வேறை ஆரைக் கேட்கிறது? தோனுக்குமிஞ்சினால் தோழன் எண்டு பொய் இல்லை. நீ உன் ரை எண்ணப்படிதான் நடக்கப் போறாய் போல கிடக்கு'

'நான் அப்படி நடக்கமாட்டன். நீங்கள் சொல்லுங்கோ எண்டுதானே கேட்டான்!' அம்மாவை மெல்லச் சமாதானப் பண்ணப்பார்க்கின்றேன்.

'தலை இருக்க வாலாடக்கூடாது எல்லாத்துக்கும் ஜயா வரட்டுக்கும்' சொல் லிக் கொண்டு அம் மா கிணற்றுடியை நோக்கிப் போகின்றா. ஜயாவின் வருகையை நான் ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கின்றேன். ஜயா வீடு வந்து சேர இரவு ஒன்பது மணி ஆகிப் போனது.

'நான் சொல் லுவேவேனே... உனக்கு எல்லாத்துக்கும் அவசரமெண்டு கொஞ்சம் பொறுமையா இரு. ஜயா சாப் பிட்டு முடிஞ் சு ஆறுதலாக இருக்கேக்க கேட்கவேணும். இப்பகுதைச்சால் எல்லாம் பிச்கிப்போகும்' அம்மா அனுபவப்பட்டவ. வாழ்க்கையை விளங்கிக் கொண்டவ, ஜயாவை எப்படி வழிக்குக் கொண்டு வருவது என்பது அவுக்குத் தெரியும். எனக்குத்தான் பொறுமையாக இருக்க இயலவில்லை. மேசைமீது புத்தகத்தை விரித் து வைத்துக் கொண்டு படிப்பதுபோலப் பாசாங்கு பண்ணிக் கொண்டிருக்கின்றேன்.

ஜயா சாப்பாடல்லாம் முடிந்து விறாந்தைக்கு வந்து கண்வேஸ் கட்டிலில் ஆசுவாசமாக மெல்ல சிரிந்து கண்களை மெல்ல முடுகின்றார்.

விறாந்தையில் கம்பியில் தொங்கும் ஹரிக்கன் லாம்பு மின்னி மின்னிக் கண்சிமிட்டிக் கொண்டு கிடக்கிறது

எனக்கு வேகமாக இதயம் அடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஜயா கட்டிலில் கிடந்து அப்படியே சில சமயம் கண் அயர்ந்து விடுவார். பின்னர்தான் எழும் பிச் சென் று படுக்கையில் ஒழுங்காப்படுத்துக் கொள்வார்.

இன்றும் அப்படி நடந்து விட்டால்.....?

சற்று நேரம் கழிந்து

'இஞ்சாரப்பா....' அந்தக் தீப்பெட்டியைக் கையோடை கொண்டுவா ஜயா குரல் கொடுக்கின்றார்.

அம்மா அடுக்கலாயை பூட்டி கையில் திறப்பை எடுத்துக் கொண்டு, தீப்பெட்டியை ஜயாவை நோக்கி ஒரு மந்தகாசச் சிரிப்புடன் வருகின்றா. இந்தச் சிரிப் ஜயாவை வசியப்படுத்தும் போதைப் பொருள். அம்மா இந்தச் சாகசங்கள் எல்லாம் எங்கே படித்தாவோ!

தீப்பெட்டியை ஜயா கையில் கொடுத்துவிட்டு கட்டில் அருகே அம்மா குந்திவிடுகிறா

பெப்பாதாவது ஒருநாவள் அம்மா இப்படிப்போய்க் குந்தி விடுவது வழக்கம். அன்று முக்கியமான சங்கதி ஏதோ இருக்கிறது என்பது ஜயாவுக்குத் தெரியும்.

ஜயா கருட்டை மூட்டி புகையை மெல்ல மெல்ல இழுத்து விட்டுக் கொண்டு அம்மாவைப் பார்த்துக் கேட்கின்றார்.

'என்ன சங்கதி?'

'ஒண்டுமில்லை.....தம்பி..... படம் பாக் கப் போரானாம்.' அம் மா இழுத்துப்பறித்து மெல்லச் சொல்லுகிறார்.

'எல்லாம் நீ அவனுக்குக் குடுக்கிறார் செல்லமல்'

'இல்லையப்பா..... கூடப்படிக்கிற பெடியள் எல்லாம் போகுதுகள்'

'போகட்டன் இவருக்கு இப்ப வால் முளைச்சிட்டுது' ஜயாவின் குரலில் கொஞ்சம் காரம் ஏறுகிறது.

'கோபிக்காதையுங்கோ....! சொல்லுகிறதைக் கேள்ளங்கோ....! சம்பூரணராமாயணம்... பாக்கத்தானே வேணும் நாளைக்கு மெற்னி லோவுகு போறானாம்'

'சிநேகிதன் மாரோடை ரவுனுக்கு சயிக்கினிலே போக வெளிக்கிட்டார். எத்தினை கார்.... வொறி...வரும் வேறைக்கை வேண்டாம் போகேலாது என்டு சொல்லு'

ஜயா கட்டிலில் பின்புறமாகச் சௌரந்து கண்களை முடிக்கொண்டு சுருட்டுப் புகையை இழுத துவிட ஆரம்பித்து விட்டார்.

இனி அவரோடு பேசுவதில் பயனில்லை என்று அம்மா உணர்ந்து கொண்டு சிறிது நேரம் பொறுத்து அங்கிருந்து எழுந்து போகின்றா.

எனக்குக் குழுநிக் கொண்டு வருகிறது. நண்பர்களுடன் சேர்ந்து வருவதாக நான் அலங்காரங்குச் சொல்லி வைத்தேன். அவர்கள் முகத்தில் இனி நான் எப்படி முழிப்பது? அவர்கள் என்னைக் கேளியும் கிண்டலும் பண்ணப் போகிறார் கள் என்ன செய்யலாம்? நான் ஒரு 'முடிவுக்கு வந்தேன்.

மற்றையவர்களை எதிர்த்து நின்று காரியம் சாதிக்க இயலாத பல வீன்மானவன் அவர்கள் களின் கருணையைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கான ஒருவழி தன்னைப் பட்டினி போடுதல். நான் உண்ணா விரதப்போராட்டம் ஆரம்பித்து விட்டேன்.

மறுநாள் காலை நான் பட்டினி. அம்மாவும் பட்டினி. மதியம் நான் பட்டினி. அம்மாவும் பட்டினி.

காலையில் கடைக்குப்போன

ஜயா மதியம் வந்தார் வழமைபோல உணவு உண் டு முடிந் தபின் னர் வெந்திலையைப் போட்டுக் கொண்டு திரும்பிப் போய்விட்டார். நான் பட்டினி இருப்பது அவருக்குத் தெரிந்திருக்க நியாயமில்லை அவர் அறிந்தால்..... குடலைக் கலக் கிக் கொண் டு வருகிறது. மாலை நேரம் கடையைப் பூட்டிக் கொண்டு திடீரன்று ஜயா வீடில் வந்து நிற்கின்றார். எனக்கு அது வியப்பாக இருக்கிறது. எனக்குள் எழுந்த வியப்பு அடங்குவதற்குள்ளே 'தம்பி இஞ்சைவா, படத்துக்குப் போகலாம் வெளிக்கிடு' எனகின்றார்.

அம்மாவை அழைத்து 'முதல் அவனுக்குச் சாப்படுகுடு. நியும் சாப்பிடு' சொல்லிக் கொண்டு கால்முகம் கழுவ கிணற்றை நோக்கிப் போகின்றார்.

எனக்கு இப்ப எல்லாமே விளங்கிவிடுகிறது. அம்மா முகம் மலர்ந்து அடுக்களைக்குள் நுழைகின்றா. நான் அம்மாவைத் தொடர்ந்து பின்னால் போகின்றேன்.

ஜயா தனது சயிக்கினில் என்னை ஏற்றிக் கொண்டு படம் பார்க்க தியேட்டருக்கு அழைத் துச் செல்லுகின்றார்.

*** * *** *

நான் நேர்த்தியாக உடுத்து வெளியே செல்வதற்குத் தயாராகப் புறப்பட்டு வீட்டுவாசலில் வந்து நிற்கின்றேன். மகனைப் பார்க்கிறேன். அவன் வினையாடுவதற்கு ஓடிப்போய்விட்டான்.

அவனுக்காகத்தான் நான் தாமதித்து காத்திருந்தேன் அல்லது ஒருமணி நேர்த்துக்கு முன்னதாக நான் இங்கிருந்து புறப்பட்டுப் போயிருக்கலாம்.

நேற்றுப்படுக்கைக்குப் போனசமயம் கலாவிடம் அவன் விசாரித்தான். 'அம்மா. நாளைக்கு வீவுதானே!'

'காலையிலே நேரத்தோடை எழும் பாமல் படுத்துக்கிடக் கலாம் அப்பிடித்தானே!' கன்னத்தில் கிள்ளி முத்தமிட்டா.

வேலை நாட்களில் கலாவுக்குப் பள்ளிக்கூட அவசரம் எனக்குக் கந்தோர் அவசரம். காலை உணவு மத்தியான உணவு சமைத்து முடித்து கட்டி எடுத்துக் கொண்டு போக வேணும். மகனைக் குளியாட்டி உடுத்து உணவு ஊட்டி கலா

தன் ணோடு பாடசாலைக்கு அழைத்துக் கொண்டு செல்ல வேண்டும். காலையில் திருப்பள்ளி எழுச்சிபாடி அவனைப் படுக்கையில் இருந்து மூழ்புவது கலாவுக்குப்பெரிய வேலை. அவனைக் கடித்து கட்டாயப்படுத்தி எழுப் புழையில்லை. முதலாம் வகுப்பில் படிக்கும் ஜந்து வயது நிரம்பிய சின்னப்பிள்ளை காலை வேளையில் அவனால் நன்றாகத் தூங் கமுடவதில்லை வீட்டில் அப்படி ஒரு பரப்படு.

இன்று காலையில் நான் இடைஇடையே போய்ப்பார்த்தேன் பஞ்ச மெத்தையில் சுகமாகடு: புரண்டு புரண்டுதுக்கிடந்தான். அவன் உறக்கத்தைக் குழப்ப நான் விரும்பவில்லை. அவன் படுக்கையில் இருந்து எழும் பிரகுகின்றவரை நான் காத்திருந்தேன்.

எனக்கு மேசையில் உணவு பரிமாறிக் கொண்டு அவனுக்கும் கலா ஊட்டிவிட்டா நான் அறைக்குள் சென்று உடைமாற்றிப் புறப்படுவதற்குள் அவன் இங்கிருந்து மாறிவிட்டான், பொல்லத கடிப்பயல். வெகு சுழியன் சட்டென்று விளங்கிக் கொண்டு விடுவான். இன்றைய தலைமுறையின் அசல் வாரிச்.

எனக்கு நேரம் கடந்து போய்க் கொண்டிருக்கிறது. இரண்டு தினங்களுக்கு முன்னரே நான் திட்டமிட்டிருந்தேன் யாழ்ப்பாணநகரம் போய் இன்று அந்த அவசரகாரியத்தை முடித்துக் கொண்டு வரவேண்டும். சாதாரணமாகப் போய்வர எனக்கு இரண்டுமணி நேரம் போதும்.

'ஏந்த நாளும் ஆவிபோன சாப்படுதான் சாப்பிடுகிறோம். வீவு நாளிலேயாவது சுடச்சுட உயிரோடைசாப்பிடவேணும். தாமதிக்காமல் வாருங்கோ....! நீங்கள் வந்துதான் கோழி வெட்டித்தரவேணும் கலா வீட்டுக்குள்ளே இருந்து சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறா.

எனக்குச் சீட்ட முனுகிறது.

'எந்த நேரமும் சாப்பாடு பற்றித்தான் என்னமும் கதையும் இப்ப கோழிக் கென்ன அவசரம்? தமிழ் என்கே?'*

'ஏன் அத் தான் கோவிக்கிறியன்? கலாவீட்டு வாசலுக்கு உடனே வருகிறா. கலாவுக்கு முகம் சுண்டிப்போசுக்.

'எனக்கு நேரம் போகது' நான் சிடுசிடுக்கிறேன்.

'பிள்ளை இஞ்சைதானே நின் றவன் அதுக் கிடையிலே.... விளையாடப் போயிருப்பான்... நிலவுங்கோ வாறன்' கலா அடுத்த வீட்டுக்கு ஓடிப் போகிறா. போன வேகத்தில் மகனைக் கையில் பிடித்து அழைத்துக் கொண்டு வருகிறா.

அவன் தூரவரும் பொழுதே முற்றத்தில் மேட்டார் சயிக்கிள் நியபதைக் கவனிக்கின்றான். வெளியே செல்வதற்குத் தயாராகப் புறப்பட்டு நிறுகும் என்னைப் பார்க்கின்றான்.

அவன் சினுங்கி அடம்பிடிக்க ஆரம்பிக்கின்றான்.

'அம்மா... நான் மாட்டன்.. நான் மாட்டன்...'

அப்பாவோடை போய்விட்டு வாடி... எங்கடை செல்லமெல்லே!

'நான் போகேல்லை'
'ஏன் போகேல்லை?'

முன்னர் என்றால் நான் வெளியே செல்லச்சயிக்கிள் எடுத்தால், மோட்டார் சயிக்கிள் எடுத்தால் போதும் ஒடி வந்து தொத் தீக் கொள்ளுவான். கலா தடுத்ததும் கேட்கமாட்டான். அவன் என்னோடு வெளியே சென்று வந்தால் அம்மாவுக்குக் கதை கதையாகச் சொல்லுவான்.

'அம்மா, துவக்குவைச்சொண்டு சென்றியிலே நிக்கிற அங்கிள் என்னைப் பாத் துச் சிரிச் சவர், என் பான். இன்னொருநாள் 'அங்கிள் கைஆட்டி யாய் சொன்னவர்' என்பான். பிறகொரு நாள் 'சொக்கிலேகிள்ளிச் சிரிச்சவர்' என்பான்.

இப்ப அப்படி எல் ஸாம் சொல்வதை நிறுத்திக் கொண்டு விட்டான். என்னோடு வருவதில் அவனுக்கு இப்ப கொஞ்சமும் ஆர்வம் இல்லை

'செல்லம் கூடப்போய்விட்டு வராங் கோ' கலா கெஞ் சக்ரீரா. எனக்குசலிப்படிக்கு அம்மா. அப்பா தான் போற இடமெல்லாம் என்னக் கூட்டிக்கொண்டு திரியிறார். என்னை விளையாடவிடுங்கோ'

'செல் லத துக் ரு என் ன வாங்கித்தாறது? சொல்லுங்கோ!' மகனை அணைத்து தலையைத்தடவுகின்றேன்.

'எனக்கு ஒண்டும் வேண்டாம் நான் வரயில்லை'

'கேக்'
'வேண்டாம்'
'கஜோ'
'வேண்டாம்'
'முந்திரி'
'வேண்டாம்'
'அப்பிள்'
'வேண்டாம்'

அண்மையில் ரி.வி. இல் அவன் கிரிக்கெட் விரும்பிப் பார்ப்பது என் நினைவுக்கு வருகிறது. என்னிடம் வந்து 'அப்பா நான் தான் கங்குலி நான்தான் ஜெயவர்த்தனா... ஜெயகுரிய... என இடையிடையே சொல் லிக் கொண்டிருப்பான். கிரிக்கெட்டை வைத்து அவனை வழிக்குக் கொண்டுவர என்னுகிறேன்.

'அப்பா ஒரு விளையாட்டுச் சாமான் வாங்கித் தருவேன்'

'என்ன வாங்கித் தருவியள்' ஆர்வமாகக் கேட்கின்றான்.

'கிரிக்கெட் போனும் பற்றும்'

'உண்மையா?' அவன் விழிகள் ஆவலுடன் விரிகின்றன. அந்தவிழிகள் அவன் இப்ப என்னுடன் வருவதற்குச் சம்மதம் என்பதைச் சொல்லுகின்றன.

கலா அவனை உள்ளே அழைத்துச் சென்று உடுப்புமாற்றி காலுக்குச் சப்பாத்துப் போட்டு, தலைக்குத் தொப்பி அணிந்து அழைத்து வருகின்றா.

நான் சென் று மோட்டார் சயிக்கிளை எடுத்து அதில் ஏறி அமர்ந்து கொள்ளுகின்றேன்.

கலா போய் வெளிக்கேற்றரைத் திறந்து வைத்து விட்டு திரும்பிவந்து மகனைத் தூக்கி எனக்கு முன் மோட்டார் சயிக்கிளை இருந்துகின்றா.

நான் மோட்டார் சயிக்கிளை மகனோடு புறப்பட்டுப் போகின்றேன்.

நடக்குள்ளோடை

ஸ்ரீநாவதூ டெரிசன்டு

நல்லதோ கெட்டதோ
எதுவான சந்தர்டபத்திலும்
எழுந்தமானமாய்
ஒரு தீர்மானத்தை
எடுக்கமுடிகின்றதா?
புரையோடிப் போன
மரபுவழிச் சமுகத்தின்
பார்வையில் இருந்து - நாம்
அந்தியப்பட்டு விடுவோம்
என்றதொரு மனப்பிரக்ஞையிலும்
நடத்தைக் கோலத்தின்
பிறழ்வுத் தன்மையை
பலர் சிலாக்கித்துக்
கொள்ளக்கூடும் என்ற
அச்சத்தின் பற்றுதலாலும்
சமுகத்தில் மிகுதியானவர்களின்
ஒப்புவுக்கமைய
ஒழுகிவாழ்வதே - இங்கு
நடப்பியல் ஆகிவிட்டது
என் வீண்வம்பென்ற
ஏகமனத் தெரிவின்
தோற்றுவாய் நிமித்தத்தால்
முரண்பாடுகளின்

சி. விஷலன்

மல்லிகை இதழின் ஊடாக கடந்த நான்கு தசாப்தங்களுக்கும் மேலாக வெற்றிகரமாக ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் தனது தனித்துவத்தை நிலைநிறுத்தி, இன்று மல்லிகைப்பந்தல் வெளியீடுகள் மூலம் ஒரு பதிப்பாளராகவும் வெளியீடாளராகவும் உயர்ந்து நிற்கும் முற்போக்கு அணியின் முத்த படைப்பாளியான

திரு.டொமினிக் ஜீவா அவர்கள்

அமுதவிழா காணும் இவ்வேளையில் நீண்ட ஆயுள். சுகபலம் என்பவற்றுடன் நீடுழி வாழ ஜீவந்தி வாழ்த்துகிறது

நெறியாள்கையும் நெறியாளரும்

க.திலகநாதன் (வீரவரையாளர்)

நாடகம் சமூகத்திலிருந்து பிறந்து, சமூகத்தினால் வாழ்ந்து சமூகத்தை வாழ வைக்கிறது. இக்கலைவடிவம் மதக்கரணங்களில் இருந்து பிறந்தது. மனிதனது தேவையை நிறைவு செய்யும் பொருட்டு தோன்றிய கலைவடிவம். ஆகவே பல பிரச்சினைகளுக்கும் தீர்வாக நாடகம் அமைகிறதா? இயற்கையை வெற்றி கொள்ளவேண்டிய தேவை காரணமாக கரணம் தோன்றியது. இக்கரணத்தினடியாக நாடகம் தோன்றியது என்ற உண்மை மறுக்குமுடியாதது ஆகும்.

சமூகம் வழங்கும் மொழி, பண்பாடுகள், மரபுகள், வழமைகள், பாரம்பரியங்கள், முடநம்பிக்கைகள் யாவும் நாடகத்தின் மூலங்கள். மக்களிடம் இருந்து பெற்றதை மக்களிடம் வழங்குவதுதான் கலை என்பதாகும், இந்த வகையில் தான் பேணாட்சா சோஷலிச் சமுதாயத்தையும் பிழேச்சந் பொதுவுடமைச் சமுதாயத்தையும் உருவாக்க முற்பட்டனர் எனக் கூற முடியுமா?

'தேசம் ஒன்று தனக்கு முன்னிலையிலேயே வெளிப்படையாக நின்று சிந்திக்கும் இடம்தான் அரங்கு'

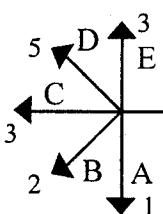
-Martin Esslin

எஸ்லின் கூறும் இத்தகைய கூற்று எத்துணை பொருத்தப்பாடுடையது. உணவோடு மட்டும் மனிதன் வாழ்வதில்லை. நீ, நித்திரை, அன்பு, ஆதரவு என உடல் சார்ந்த தேவைகள் என்பதோடு மனிதனுக்கு கருத்துக்களும் உணர்வுகளும் அவசியம். அரங்கு என்பது மக்கள் கூடி நின்று செறிவான உணர்வுகள், கருத்துக்கள், அனுகூலங்கள் என்பவற்றை பகிர்ந்து கொள்ளும் இடம் தான், கலை என்பது கலைஞருது வாழ்வ பற்றிய புலக்காட்சியின் தரிசனம் என்பார். நாடக ஆசிரியர், நெறியாளர், நடிகர் மற்றும் ஏனைய அரங்க கலைஞர்களின் கூட்டுச் சேர்க்கையாக நாடகம் இருப்பதால் பல சிக்கல்களும் ஏற்பட வாய்ப்புண்டு. அதே நேரம் ஒன்றுப்பட்ட கலைத் தேடலில் கலைஞர்கள் ஈடுபடும் போது நாடகம் அதியுன்னத் வெந்தியடைந்து. விடுகிறது. மனித அனுபவமே அனைத்து அரங்க நடவடிக்கைகளுக்கும் காரணம். பார்வையாளர் கூடு தமது வரவை மட்டும் அரங்கிற்கு கொண்டுவருவதில்லை. அனுபவத்தையும் சமந்து வருகின்றனர். இத்தகைய அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொள்வதில் மிகப் பிரதான பங்கை எடுத்துக் கொள்பவர் நெறியாளர் ஆவார். கிட்டத்தட்ட முழுப் பொறுப்பும் நெறியாளருடையது என்று கூறுவது பொருத்தமுடையது ஆகும்.

நாடக நெறியாளரை மேடையின் சிருஷ்டி கர்த்தா என்பார். நாடகாசிரியரின் எழுத்துருவை மேடையில் இயக்குபவர் இவரே. ஆகவே மேடைப்படைப்பாளி எனக் கூறமுடியுமா? படைப்பாக்கம் என்பது இரண்டு நிலைகளில் வரும் என்பார். ஒன்று படைப்பாக்க மனநிலை (Creative Mood), மற்றையது படைப்பாக்க அனுபவம் (Creative Experience). படைப்பாக்க மனநிலை என்பது எழுத வேண்டும் போல இருக்கிறது எழுதினேன், இவ்வாறு நடிக்கவேண்டும் என இருந்தது நடித்தேன், இவ்வாறு நெறிப்படுத்தவேண்டும் என நினைத்தேன், செய்தேன் என்பவற்றின் அடிப்படையில் கொள்ளப்படுவது.

படைப்பாக்க அனுபவம் என்பது அவரது ஆளுமையால் பெறப்படுவது, அந்த அனுபவம் பொதுமையாகப்பட்ட அனுபவமாகப் படைக்கப்படல் வேண்டும் (மற்றவரின் அனுபவத்துள் அடங்குதல் வேண்டும்). ஆகவே நாடக நெறியாளர் இரு நிலைகளிலும் செயற்படலாம். நெறியாளர் தனது படைப்பாக்கத்தின்போது இரண்டு சாதனங்களைப் பயன்படுத்துவார். ஒன்று நடிகர் (Actor / Actress), மற்றையது மேடை/களம் (Stage/ space), நாடகம் என்பது நடிகரின் கலை எனக் கூறினாலும் கூட நெறியாளரின் ஆளுகைக்குப்பட்டே நடிகன் தன் படைப்பார்றுலை மேற்கொள்ள முடியும். அவ்வாறாயின் நடிகரின் சுதந்திரம் கட்டுப்படுத்தப்படுகிறதா?

நடிகர் கலைஞராக இருந்தாலும் நெறியாளர் கையில் அவர் ஒரு சாதனம் (Tool) தான். நெறியாளர் தனது படைப்பாக்கத்திற்காக நடிகரைப் பயன்படுத்துகிறார். நடிகரின் அற்றாலை, கற்பனையை, ஆவ்வதை, படைப்பாக்க உந்து சக்தியை நெறியாளர் கட்டுப்படுத்துவதில்லை. அவற்றை நல்ல முறையில் தனது படைப்பிற்கேற்ப வழிகாட்டி (Guide) சிறந்த வெளிப்படுத்தலைக் கொண்டு வருகின்றார். இவ்வாறுதான் நடிகர் பயன்படுத்தப்படுகிறார். நடிகர், பார்வையாளர் தொடர்பு கொள்ளாம் முறைமை இவ்வாறு அமையும் (படச்சட்ட அரங்கில் நிற்கும் நடிகரை அடிப்படையாகக் கொண்டு).

- A - முன்பக்க நிலை (Front Position)
- B - கால்பங்கு திரும்பிய நிலை (Quarter Turn Position)
- C - அரைப்பங்கு திரும்பிய நிலை (Half Turn Position)
- D - முக்கால் பங்கு திரும்பிய நிலை (Three Quarter Turn Position)
- E - பின்பக்கம் திரும்பிய நிலை (Full Back)

நடிகரின் உடல் நிலை பார்வையாளருடன் நெருங்கிய தொடர்புள்ள நிலை A B C E D என ஒழுங்கு படுத்தப்படும். C,E இரண்டு நிலைகளும் சமமான பலமுள்ள நிலைகள். D என ஜந்தாவதாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது? நடிகர் அரங்கைவிட்டு வெளியேற்ற தயாராகிறார் என்பதாலா?

இவ்வாறான நிலையின் அடுத்தகட்டமாக நெறியாளர் கவனிக்க வேண்டிய விடயம் அசைவுகள். ஆகவே இனி அந்த அசைவுகளின் பின்னணியில் மேடையை எவ்வாறு பயன்படுத்துகிறார் என்பதைக் கவனிக்கலாம் (படச்சட்ட அரங்கை அடிப்படையாகக் கொண்டு). படச்சட்ட அரங்கைப் பிரிக்கும் போது 6 அல்லது 9 அல்லது 12 பிரிவுகளாகப் பிரிக்கும் முறை உண்டு. பெரும்பாலும் 9 பிரிவுகளையே கற்பித்தலில் பயன்படுத்துகிறோம்.

மே.வ	மே.ம	மே.இ
UR	UC	UL
ம.வ	ம.ம	ம.இ
5	4	6
CR	CC	CL
க.வ	க.ம	க.இ
2	1	3
DR	DC	DL

UR - Up Right	-- மே.வ - மேல் வலது
UC - Up Centre	-- மே.ம - மேல் மத்தி
UL - Up Left	-- மே.இ - மேல் இடது
CR - Centre Right	-- ம.வ - மத்தி வலது
CC - Centre Centre	-- ம.ம - மத்தி மத்தி
CL - Centre Left	-- ம.இ - மத்தி இடது
DR - Down Right	-- க.வ - கழி வலது
DC - Down Centre	-- க.ம - கழி மத்தி
DL - Down Left	-- க.இ - கழி இடது

படத்தில் குறிப்பிட்டபடி படச்சட்ட அரங்கின் பரப்புகள் பின்வரும் ஒழுங்கில் முக்கிய இடம் பெறுகின்றன.

1-DC, 2-DR, 3-DL, 4-CC, 5-CR 6-CL, 7-UC, 8-UR, 9-UL

ஏன் இடது பக்கத்தைவிட வலது பக்கம் முக்கிய பரப்பாக அமைகின்றது? எமது வாசிப்பு முறைமை வலதில் தொடங்கி இடதாக அமைகின்ற காரணத்தாலா? பண்பாட்டில் வலதுக்கு முக்கிய இடம் என்பதாலா? ஆனால் அணிவகுப்பு இடம் பெறும் போது இடம் எனத்தானே தொடங்குகின்றது. அப்படியாயின் ஏன் இடது முக்கியப்படவில்லை? எமது பார்வைக் கோணம் எப்பொழுதும் வலதிலிருந்தே ஆரம்பிக்கின்றது. ஆகவே வலது முக்கியமாயிற்று. இதன் காரணமாக மத்தி, வலது, இடது என்னும் அடிப்படையில் மேடையின் பரப்புக்கள் (Areas) முக்கியமாயின.

மேற்கூறப்பட்ட ஒழுங்குநிலையில் பலமான பரப்புக்களை நெறியாளர் பலவீணமாக்கவும் பலவீணமான பகுதிகளை அவர் பலமாக்கவும் முடியும். அதுதான் அவருடைய நெறியாள்கைத் திறன் ஆகும். மாறுபாடுகளை (மட்டங்கள் - Levels வேடஉடை - costume, ஓப்பனை- Makeup, ஓளி - Light, நிலைகள் - Poses, பொருட்கள் - Props. அசைவுகள்- Movements, சத்தங்கள்- Sounds) பயன்படுத்தியும் குவிவு (Focus) முறைமையைப் பயன்படுத்தியும் அதனைச் சாத்தியமாக்கலாம்.

பெரும்பாலும் (எப்பொழுதுமல்ல) மேல் வலது, மேல்மத்தி, மேல் இடது, பகுதிகள் காட்சிப் பொருட்களால் நிரப்பப்படுவதுண்டு. ஆகவே முன்பகுதிகளில் தான் செயல்கள் பெரும்பாலும் இடம் பெறும். இத்தகைய செயல்களுக்கு நடிகரைப் பயன் படுத்துபவர் நெறியாளர்... மேடையில் இணைப்பாகக்கத்தை (Composition), காட்சிப்படுத்தலை (Picturization), அசைவினை (Movements), வயத்தை (Rhythm) கூட்டும் நாடகவாக்கத்தை (Pantomimic dramatization) உருவாக்கி கதையைப் பரிமாற காலாயிருப்பவர் நெறியாளரே. நடிகரினது அசைவுகள் தீர்மானிக்கப்படுவது யாரால்? கத்தில் அண்ணாவியார் தீர்மானிப்பார். எப்போது எட்டுப் போடுவது? எப்போது பெருவட்டம் போடுவது? குறிப்பிட்ட தாள்கட்டுக்கு ஏற்ப எவ்வாறு ஆடுவது? போன்ற அசைவுக்கான ஒழுங்குகளை அண்ணாவியாரே தீர்மானிக்கின்றார். நடிகரையும் மேடையையும் எவ்வாறு நெறியாளர் பயன்படுத்துகிறார் என்பதை இதுவரை பார்த்தோம். உண்மையில் இது நெறியாளரின் அறிவு, திறன் எனக் கூறுமுடியுமா? இத்தகைய அறிவு, திறனாடாக வியாக்கியானம் செய்கின்ற மனப்பாங்கிளைப் பெறுகின்றார். படைப்பாக்க மனநிலை, படைப்பாக்க அனுபவத்தினாடாக வியாக்கியானம் செய்கின்ற நிலை தோன்றுகிறது அரங்கிற்கான அனைத்துப் பணிகளையும் நிறைவேற்றுகின்றவராகவும் அனைத்தையும் தெரிவு செய்கின்றவராகவும் காணப்படுகின்றார்.

எழுத்துரு

நடிகர்
பேடை (களம்)
காட்சி
இசை - சத்தம்
ஓளி
வேடஉடை
ஓப்பனை
பார்வையாளர்.

முழுமையான புரிந்து கொள்ளல், அவதானம், கருத்தான்றல் ஊடாக வியாக்கியானம் இடம் பெறும். இத்தகைய வியாக்கியானம் நாடகாசிரியர் சொல்லவந்த கருத்தை அழுத்திக்காட்டவேண்டுமே தவிர வேறுவிதமாகச் சித்திரிக்கக்கூடாது. ஆரம்ப காலத்தில் நாடகாசிரியரும் நெறியாளரும் ஒருவராக இருந்த காரணத்தால் சிக்கல்கள் தோன்ற வாய்ப்பிரிக்கவில்லை. ஆனால் இருவரும் வேறுவேறான நிலையில் வருகின்றபோது அவதானம் தேவைப்படுகின்றது. நாடகாசிரியரின் அனுமதியின்பேரில் சில மாற்றங்களைச் செய்யலாம் அல்லது பிரதியை விலைக்கு வாங்கியிருந்தால் அத்தகைய சுதந்திரம் உண்டு.

நெறியாளர் தனித்துவம் மிக்கவராக விளங்கினாலும் கூட நாடக அரங்கு கூட்டுமொத்த தயாரிப்பு என்ற நிலையில் அந்த கூட்டு வாழ்க்கையை மிகவும் சுவாரசியமாகவும், மகிழ்வாகவும் அனுபவிக்கும் ஆளுமை அவருக்கு ஒஞ்சுகும். ஏனெனில் அது அவரின் தலைமைத்துவப் பண்பாகவும் விளங்குகின்றது.

அரங்க வரலாற்றில் ஆரம்பத்தில் நாடகாசிரியரே நெறியாளராக இருந்தார். 19ஆம் நாற்றாண்டின் பின்னரே லோட் சேக்ஸ் மனிங்கன் கோமகன் நாடகத்தில் நெறியாள்கை என்ற விடயத்தை முதன்முதலில் அறிமுகப்படுத்தினார். தொடர்ந்து ஸ்ரனிஸ்லவஸ்கி மிகவும் முக்கியமானவராக இருந்தார். இவரே நடிப்பில் முறைமைக் கோட்பாட்டை முன்வைத்தவர். தொடர்ந்து பேட்டோலந் பிழேச்ற் நெறியாள்கையில் பல மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்தார், இவர் ஜேர்மனியைச் சேர்ந்தவர், கவிஞர், நாடகாசிரியர், நெறியாளர் நாடகக் கோட்பாட்டாளர், பொறுவடைமைவாதம் பேசியவர், போதனை அரங்கை முன்வைத்தவர். தொடர்ந்து பல நாடக அறிஞர்கள் அரங்க வரலாற்றில் இடம் பெற்றாலும் துருத்திக் கொண்டு நிற்பவர் தென்னாபிரிக்காவைச் சேர்ந்த ஒக்லராபோல் என்பவரே இவர் விவாத அரங்கை முன்வைத்தவர்.

எமது பண்பாட்டில் சுத்தின் நெறியாளர் அண்ணாவியார். இசை நாடகத்திலும் அவவாறே.

மேற்பாடி நெறியாளர் அரங்கில் பலவேறு பணிகளைச் செய்கிறார். நாடக எழுத்துருவை வாசித்து, வியாக்கியானம் செய்து, நடிகர்களைத் தெரிவு செய்து, தெரிவு செய்த நடிகர்களுக்கு பாத்திரங்கள் வழங்கி, ஒத்திகைகளை மேற்கொண்டு, நாடக அளிக்கைவரை பல செய்யப்படுகளையும் இணைத்து நாடகம் ஒன்றினை முழுமையாக பார்வையாளருக்கு வழங்குவதே அவரது பணியாகும்.

நூல்மதிப்புரை
நூல்: துவிதம்
ஆசிரியர்: ஆழியாள்

‘உரத்துப்பேசு’(2000) கவிதைத் தொகுப்பினுடோக சமூத்துப் பெண் கவிஞர்களில் ஒருவராக அடையாளம் காணப்பட ஆழியாளின் ‘துவிதம்’ என்ற கவிதைத் தொகுதி கடந்த வருடம் ‘மறு’ வெளியீடாக வந்துள்ளது. நவீன தமிழ் இலக்கியத்தில் பெண் எழுத்துக்கள் மிகுந்த கவனிப்புக்கு உள்ளாகியிருக்கும் தற்கால இலக்கிய உலகில்; இக்கவிதைத் தொகுதி புலம்பெயர்ந்த சமூத்தமிழரின் படைப்புக்களுக்கு வலுக்கேர்க்கும் ஒரு முயற்சியாக அமைந்துள்ளது.

பெண்-மொழி-கவிதை: மொழிசார் சாஸலப் பயணம் என்ற தொகுதனின் ஆழமான தொடக்க அறிமுகத்துடன் அழகான அமைப்பில் அமைந்துள்ள இக்கவிதைத் தொகுப்பில் மொத்தம் 24 கவிதைகள் அமைந்துள்ளன.

கவிதைகள் அனைத்திற்கும் தாயக வாழ்வும் புலம்பெயர் தேசத்து வாழ்வும் இணைந்த உணர்வுநெறி அடிப்படையாக அமைந்துள்ளது. சில கவிதைகளில் இரண்டையும் வேறுவிரித்து அறியமுடியாதபடி அதன் உள்ளங்களும் பின்னிப் பின்னைந்துள்ளது.

ஆழியாளின் கவிதைகள் அனைத்தும் சுட்டுகின்ற பொருட்பரப்பு முக்கியமானது. இத்தொகுப்பினுடோக தாயக வாழ்வின் ஞாபக அடுக்குகளில் இருந்து பல உணர்வு வெளிகள் விரிகின்றன. வாழ்வு பற்றிய பிடிமானமும் அதற்கான எத் தனமும் இந்தச் சூழலிலிருந்து மெல்ல மெல்ல விலகுவதும், புலம்பெயர் தேசத்தில் அந்நியமாகிப் போன வாழ்வு நிலையும், பெண் தன்னையும் தன் உணர்வுகளையும்

வெளிப்படுத் தீதலும், பெண் தன் தனித்துவத்தைக் கட்டமைத்தலுமாக இத்தொகுப்பின் கவிதைகள் பல வழிகளில் பயணிக்கின்றன.

பெண் ஒடுக் குழுறையும் அதற்கெதிரான எழுச்சியும், பெண் தன் சுய அடையாளத்தை வெளிப்படுத்தலுமாக இதுவரை பயணித்து வந்த பெண் படைப்பாளிகளின் படைப்புக்கள் எவ்வளவு தூரம் முக்கியமோ; அதே அளவு பெண் தனக்கான மொழியைக் கட்டமைக்கும் சிந்தனையும் அதற்கான செயற்பாடுகளும் தற்கால இலக்கிய உலகில் முக்கியமானவையாக அமைந்துள்ளன.

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக பெண் தன்னை தன் எழுத்துக்களுக்கடாக மறுபிரதி செய்தலும் தன் உணர்வுகளையும் தன் மொழியையும் எழுதுதலையும் உள்ளது. இது காலம் காலமாக இருந்த தடத்தை அழித்து புதிய தடத்தை ஏற்படுத்தும் நிலை. இதன் ஒரு அம் சமாகத் தான் ‘இருப்பதை உடைக்காமல் புதிய சொல்லாடை உருவாக்க வழியில்லை’ என்று பெண்ணியல் திறனாய்வாளரான ஹெலன் சீக்ஸீஸ் (Helene Cixous) எழுதியள்ளார். இதனாலேயே பெண், பெண்டூடல், பெண் மொழி என்பன இன்றைய இலக்கியச் சூழலில் மிகுந்த விவாதத்திற்கு உட்பட்டிருக்கின்றது.

பெண்கள் தமக்கான மொழியைக் கட்டமைப்பதன் மூலம் தமக்கான விடுதலையை சாத்தியமாக்க முடியும் என்ற சிந்தனையும் இன்று வலுப்பெற்று வருகின்றது. இவற்றை மனங்கொண்டுதான் ஆழியாளின் படைப்பினை நோக்கமுடியும். காமம், விடுதலை, தடம் இதுபோன்ற பல கவிதைகளை ஆழியாளின் பெண் மொழிக்கு உதாரணமாகக் காட்டலாம். ‘தடம்’ என்ற கவிதையில்

“வெகு இயல்பாய் என் தடமழியும் வள்ளம் பதித்த நீர்ச் சுவடு போல காற்றுக் காவும் மீன் வாசம் போல கடற்கரைக் காலடியாய் வெகு இயல்பாய் என் தடமழியும் நாலு சுவருள் ஓற்றப்படும் மென் உதட்டு முத்தம் போலவும் எட்டுக் கால் படும் ஒற்றைச் செருப்படி போலவும் வெகு இயல்பாய் என் தடமழியும் ஒளி விழுங்கின வானவில்லய்.”

தனது முதலாவது தொகுப்பிலேயே ‘என் ஆதித்தாயின் / முதுகில் பட்ட / திருக்கைச் சவுக்கடி / நான் காணும் ஒவ்வொரு / முகத்திலும் / தமும்பாய் தேமலாய் / படர்ந்து கிடக்கிறது’ என்ற பிரகடனத்துடன் கவிதை எழுதியபோதே கவனிக்கப்பட்டவர் ஆழியாள். துவிதம் தொகுப்பில் அமைந்துள்ள ‘காமம்’ என்ற பிற்கொரு கவிதையில்

“உயரும் மலையடிவார மண்கும்பிகளுள் திணறி அடக்கமுறும் மனித முச்சகளும் பள்ளங்களின் ஆழப்புதைவில் அலை ஒழும் குரல்களின் இறுதி விக்கல்களும் உண்டு இங்கு

சுவருக்கு செவிகள் உண்டு இருங்கு கூர் விழிகளும் உண்டு பீங்க கசியும் ரத்தமாய் மேலும் உண்டு இன்னொன்று அவனுக்கு.”

ஆழியாளின் கவிதைகளின் பலமே அதன் மொழிதான். ஆணாதிக்க மொழியில் இருந்து விடுபட்டு பெண்கள் தமக்கான மொழியை உருவாக்குதலும் இவரின் படைப்பு நெறியாக அமைந்துள்ளதை அவதானிக்கலாம். தமிழ்ச்சூழலில் அம்பை, மாலதி மைத்திரி குட்டிரேவதி, சுகிர்த்துவா, சல்மா, புகலிடத்தில் ரஞ்சனி, சுமதி ரூபன் ஆழியோரின் எழுத்துக்களில் இதற்கான எத் தனத்தை தற்காலத் தில் அவதானிக்கமுடியும்.

தாயக வாழ்வு தந்த போரின் வலிகளைப் பதிவசெய்யும் கவிதைகளில் ‘சின்னப்பாலம்’ கவிதை ஏனைய பல கவிதைகளுக்கு தொடர்ச் சியாய் அமைந்துள்ளது. அது கொண்டு வரும் படிம் அடுக்குகள் முக்கியமானவை. அதில் வெளிப்படும் குருரம் காட்சிப்படிமாகத் தொடர்வதனை கவிதையின் வாசிப்பினுடோக கண்டுகொள்ளலாம். இது போன்ற உணர்வு வெளிப்பாடுகளை பல முக்கவிஞர்கள் வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். சேரனின் ‘எலும்புக்கூகுகளின் ஊர்வலம்’ கவிதையில் எலும்புக்கூகுகளின் ஊர்வலம் அணிந்தையாகச் சென்ற பின்னரும் தொடரும் ஒசை ஒழுங்குபோல் ஆழியாளின் இந்தக் கவிதையிலும் தொடர்கிறது. இதனை அதியதார்த்தக் (Surrealism) கவிதைகளில் வெளிப்படும் பண்புக்கு இணையாக ஏற்பிடலாம்.

சின்னப் பாலத்தடிக்கு
நித்தம் செட்டை அடித்து வந்தன
வழக்கத்திலும் கொழுத்த
ஒற்றைக்கால் கொக்குகளும்,
சுழியோடும் நீர்க்கோழிகளும்.
அவற்றிலும் அதிகமாய்
விளைந்து கிடந்தன
ஊறி அழுகிய பிணங்களின்
வாசலை முகர்ந்து, சுவை அறிந்த
ஜப்பான் குறளிகளும், குறட்டை
பெட்டியான் மீன்களும்.
கபற்கெய்யாக்களோ
எவ்வித நிர்ச்சலனமுமின்றி
நீரிற் பொசிந்தாறிய
மனிதக் கபாலங்களை
ஆளுக்கு ஜந்து
ஆழாய்ப்
பங்கிட்டுக் கொண்டன
— சண்டை சக்சரவின்றி
சமாதானத்துடனே.
தேவைப்படும்போது
அவை பின்னிற்பதில்லை
தம் நாவால் மனிதக்
கட்குழிகளை நீவிக்
கறுத்த விழிகளைத்
திராட்சைகளாய் உறிஞ்ச.
இவை தவிர ஆழியாளின் கவிதைகளில்
அந்நியமும் தனிமையும் வெளிப்
படுவதையும் அவதாரிக்கலாம். ‘மரணம்’
என்ற கவிதையில் அவர் தனது
தனிமையை வெளிப் படுத் த
எடுத்துக்கொள்ளும் உவமை அதிர்ச்சி
தரக்கூடியதாக உள்ளது.

“கலங்கரை விளக்கத்து
இருவுக்
காவலாளியாகவும்
ஆரடிக் குழியுள்
மெளனம் புடைகுழி
இறக்கப்பட்ட
பின்மொன்றைப்
போலவும்
தனித் தே
மிகத் தனித் தே
இருக்கின்றேன்.”

“வினாக்கள்

கொடுருமான கனவுகளே வாழ்வாகிப்
போன நிலையில் கவிதை சார்ந்த
அழகியலும் குழல் சார்ந் தே
இயங்குவதனைக் கண்டு கொள்ளலாம்.
இது இவரது அதிகமான
கவிதைகளுக்குப் பொருந்தக்கூடியது.
சின்னப்பாலம், கி.பி.2003 இல் தைகளில்,
மரணம், ஞாபக அடுக்குகள்
ஆகியவற்றில் வரும் படிமங்கள்
முக்கியமானவை.

உணர்வும் தர்க்கமும்
இழையோடும் கவிதைகளில் அவை
வெளிப்படுத்த விளையும் பொருப்பாயும்
அதன் அழகியலும் மிகக் கட்டிறுக்கமாக
பல கவிதைகளில் அமைந்துள்ளன.
குறியீட்டு அர்த்தமுடைய கவிதைகள்
வாசிப்பில் பல அர்த்தத் தளங்களுக்கு
இடங்கொடுக்கின்றன.

கவிதைகளின் அர்த்தத்திற்கு ஏற்ப சில
கவிதைகளில் துருத்திக் கொண்டு நிற்கும்
சாத் தியாயில்லாத பந்தி பிரிப்பு
தவிர்த்திருக்கக்கூடியதே. சின்னப்பாலம்,
விமானநிலையச் சந்திப்பு ஆகியவற்றில்
வரும் இறுதி இரண்டு பந்திகளுமே
அவை.

அதிக எவ்வன பெண்
படைப் பாளிகள் தொடர்ந் து
எழுதுவதில்லை என்ற குற்றச்சாட்டு
விமர்சகர்களால் முன்வைக்கப்படுவு
துண்டு. இது படைப்பு நெறி சார்ந்து
நோக்கும்போது பெண் படைப்பாளிகளிடம்
இருக்கும் முக்கிய குறைபாடாகும். அந்த
நிலையில் இருந்து விடுபட்டு
தொடர்ச்சியாக தனது படைப்பைச்
சாத்தியமாக்க வேண்டிய தேவை
ஆழியாக்கும் உண்டு. அதற்குரிய
வீசுக்கும் புதிய விளைவும் ஆழியாளிடம்
நிரம் பவே உள்ளன என்பதை
வெளிவந் துள்ள இரண்டு
தொழுப்புக்களுமே நிருபிக்கின்றன. இந்த
வகையில் புலம் பெயர்ந்த பெண்
கவிஞர்களின் படைப்புக் களில்
கவனத்திற்கு உட்படுத்த வேண்டியதும்
ஸழத்தமிழ்ப் படைப்புக்களில் தவிர்க்க
முடியாததுமான ஒரு தொகுபாக துவிதம்
அமைந்துள்ளது என்பது வெளிப்படையான
உண்மையாகும்.

க்டெட்டேவீல் - நெல்லியழி ப.நோ.கூ.சங்கம்

எமது சங்கச் சேவைகள்:

நூகர்ச்சீச் சேவை

தரமான நூலக சேவை

கிராமிய வங்கச் சேவை

புலமைப்பரிசீல் வழங்கல்

வாடகைச் சேவைகள்

தரமான திரைப்படக்காட்சிக்கூடாக புதிய ரசனையை ஏற்படுத்துதல்

எரிபாருள் சேவை

வீவாய் சேவை

நூல்வெளியிடும் விமர்சனங்களும்

கூட்டுறவுக் கலாசாரப் பெருமன்றம்

“சங்கம் செய்து” மாதாந்த வெளிப்படு.

தொலைபேசி திலக்கம் :- 021-2263263

தொலைநகல் 021-2263263

021-2264474

021-2264725

கட்டைவேலி நெல்லியழி ப.நோ.கூ.சங்கம்

கரிவெட்டி.

திருமால் பெக்கஞ்சல்

பாண், பணிஸ், பிள்கட்வகைகள்,

கேக்கவகைகள் கடைக்கும்.

மற்றும் உங்களுக்குத்

தேவையான திருமண,

பிறந்தநாள் ஜீஸ்கேக்

வகைகளும் ஓடருக்குச் செய்கு

கொடுக்கப்படும்.

கத்ரீஜன்ஸ் டாதுண்

உங்களுக்குத் தேவையான

பாதனைகள் புத்தம்புது

வடிவங்களையும் நிறைந்த தரத்திலும்

பெற்றுக் கொள்ளவும்

பாடசாலை சிறுவர்

சிறுமியர்களுக்கான ஸ்கல்பாக்,

சப்பாத்து போன்றவற்றை தெரிவி

செய்யவும்

மற்றும், சகலவிதமான விளையாட்டு

டீபகரணங்களையும் பெற்றுக்

கொள்வதற்கும் நாட வேண்டிய

ஒரே கிடம்.

பிரதரணவீதி, நெல்லியழி.

ஆயுள் காப்பறுத்யா? பொதுக்காப்பறுத்யா?

உங்கள் காப்பறுத்த தேவைகளுக்கு நாட்வேண்டிய காப்பறுதி நிறுவனம்
நீலங்கா இஞ்சரன்ஸ்

நாட்டுப்பிரச்சினை காரணமாக எந்த ஒரு சந்தர்ப்பத்திலும் இடையிழுத்தாது
தனது சேவையை யாழ். மக்களுக்கு தொடர்ந்து வழங்கிவரும் ஒரேயொரு
காப்பறுதி நிறுவனம்

நீலங்கா இஞ்சரன்ஸ்

ஆயுள்காப்பறுதியில் குறைந்த கட்டணத்தில் நிறைந்த இலாபப்பங்கினை
வழங்கும் நிறுவனம்

கோதூர்களே/யுவந்களே

க.பொ.த.(சா/த) பரிசையில் கணிதம் உட்பட பொடங்கள் சித்தியெய்தி
வேலைவாய்ப்பின்றி வேதனைப்படுகிறீர்களா?

ஸ்ரீலங்கா இன்குரன்ஸ் முகவர்களாக இன்றே இணையுங்கள்
தொடர்புகளுக்கு :- திரு.கோபால் தவராஜா
அமைப்பாளர் ஸ்ரீலங்கா இன்குரன்ஸ்
அருணாலயம்
நெல்லியடி வடக்கு, கரவெட்டி
0777250918

நியூ கிருஷ்ணர
விற்கும் வை

விசேட வைபவங்களுக்கு
தேவையான ஜல்கிறி,
குளிர்பான வகைகளை ஓடர்
செய்து பெற்றுக்
கொள்ளலாம்

கொடிகாமம் வீதி,
நெல்லியடி.

DORA
Enterprises
Communication
and Video multicomplex
Phones, phones Accessories
Latest Tamil, Hindi &
English movies on VHS.
V.C.D and DVD
IDD&Local calls Laminating
photocopy, Binding,
stationery and fancy items
*Van - for HIRE

Main Street Nelliady,
Tel/Fax 0212263432
dora 2000 @sltnetlk.

NELLAJ SILK

நல நாகரிகத்திற்கு ஏற்ற அனைவருக்கும்
திருமண பட்டுச் சாறிவகைகள் கூட்டு
சோளீஸ்

குழந்தார்
ஸ்கேட் & மிளவுஸ்
அலங்காரப் பொருட்கள்
சேட்

முரவுசர்
யோரி குட்

சிறுவர் சிறுமியருக்கு ஏற்ற ரொட்டை
ஒட்டுகள்.

மஹ்முறை அணைத்துஜிஹாரீத் தெரிவகைக்கும்
வீஜயம் சௌப்புக்கள்.

Main Street, Nelliady
Tel: 021-2263207.

*With the best Compliments
from*

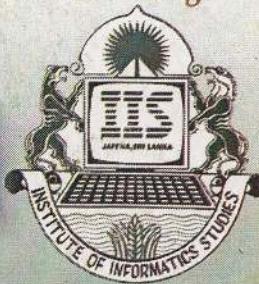
KODIKAMAM ROAD, NELLIYADY

Telephone: 0779364727

E-Mail: einfosystem@yahoo.com

Our Services

- Internet Browsing
- E-mail
- Net 2 Phone
- Computer Sales
- Computer Servicing

INSTITUTE OF INFORMATICS STUDIES

NELLIYADY, JAFFNA, SRILANKA.

Telephone : 021-226 3335

E-Mail ; iisnel@sltnet.lk